

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
2. Tıp Öğrenci Kongresi
(Uluslararası Katılımlı)

18-21 Ekim 2018
Ankara / Türkiye

Sözel ve Poster Bildiri Özetleri

O-01

EFFECTS OF VITAMİN D ON S100A12 PROTEIN EXPRESSION LEVELS OF HUMAN CHONDROCYTES

Ahmet Çiçek¹, Gamze Avcıoğlu², Betül Özbek İpteç², Ahmet Çarhan³, Leyla Didem Kozacı²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Ankara

³Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biology, Ankara

Aim: Evaluation of vitamin D treatment on S100A12 protein expression human chondrocytes in inflammatory process.

Introduction: S100A12 protein is a member of S100 intracellular calcium binding protein family. It was reported that S100A12 is overexpressed in the case of inflammatory conditions of cartilage like osteoarthritis. Vitamin D is necessary for usage and absorption of calcium and phosphate through gastrointestinal tract. Also, it was reported that vitamin D has anti-inflammatory effects and role on diminishing of cancer development.

Methods: Human chondrocyte cells were treated with vitamin D (10^{-6} Molar) presence or absence of TNF-alpha (20 ng/ml) to analyse the effects of vitamin D in the inflammatory process. Healthy control group was cultured without any treatment. S100A12 protein expression level was evaluated by immunocytochemical staining.

Findings: It was observed that S100A12 protein expression is prominently increased at group of cells treated with TNF-alpha compared to the control group. In the TNF-alpha and vitamin D cotreatment group, it was observed that vitamin D diminished the effect of TNF-alpha on S100A12 expression. There was an increase in S100A12 protein expression on group treated only vitamin D when compared to the control group.

Results: Vitamin D attenuated the effect of TNF-alpha on S100A12 protein expression in human chondrocyte cells. Elevation of S100A12 expression observed in group treated only vitamin D might be based on vitamin D effect through Ca^{+2} metabolism.

S-01

İNSAN KONDROSİTLERİNİN S100A12 PROTEİNİ EKSPRESYONU ÜZERİNE VİTAMİN D ETKİSİ

Ahmet Çiçek¹, Gamze Avcıoğlu², Betül Özbek İpteç², Ahmet Çarhan³, Leyla Didem Kozacı²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Ankara

³Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biology, Ankara

Amaç: D vitamininin, inflamasyon sırasında insan kondrosit hücrelerinin S100A12 protein ekspresyonu üzerine etkisinin olup olmadığının araştırılması

Giriş: S100A12, hücre içi kalsiyum bağlayıcı proteinler olan S100 protein ailesinin bir üyesi olup osteoartrit vb. kırıkdağın inflamatuvar durumlarında ekspresyon düzeylerinde artış bildirilmiştir. D vitamini, kalsiyum ve fosforun sindirim yollarında kullanımı ve emilimi için gerekli vitamin olup, aynı zamanda anti-inflamatuvar ve kanser riskini azaltıcı etkileri bildirilmiştir.

Yöntem: D vitamininin, inflamasyona etkisini gözlemlemek amacıyla; insan kondrosit hücrelerine Vit D (10^{-6} molar) ve/veya TNF alfa (ng/ml) uygulandı. Kontrol grubu hiçbir tedavi uygulanmadan kültüre edildi. Kondrositlerin S100A12 proteini ekspresyonu immünohistokimyasal boyama ile gösterildi.

Bulgular: TNF α ile muamele edilen grupta, kontrol grubuna göre S100A12 protein ekspresyonunda belirgin bir artış gözlemlendi. TNF alfa ve 10^{-6} Vit D kombinasyonu verilen grupta ise vit D'nin, TNF alfa'nın S100A12 üzerine yaptığı ekspresyonu azalttığı gözlemlendi. Sadece Vit D verilen grupta ise kontrol grubuna göre S100A12 protein ekspresyonunda artış gözlemlendi.

Sonuç: Vit D, TNF alfaya bağlı olarak kondrositlerde artmış olan S100A12 ekspresyonunu azaltmıştır. Yalnız Vit D uygulanan grupta izlenen S100A12 protein ekspresyonundaki artış VitD nin Ca^{+2} metabolizması ile ilişkili olabilir.

O-02

IMMUNOHISTOCHEMICAL EXAMINATION OF P97/VCP EXPRESSION IN DEVELOPING MOUSE PANCREAS AND LIVER

Muaz Alperen Vergili¹, Ebru Alimoğulları¹, Gülben Akcan¹, Bahar Kartal¹, Sevil Çaylı¹

¹Department of Histology and Embryology, Ankara Yıldırım Beyazıt University Medical Faculty, Ankara, TURKEY

Introduction: The 97-kDa Valosin-containing protein has important functions in proteolysis. Although the expression of p97 / VCP has been studied in many types of cells and tissues, the localization of p97 / VCP at cellular level in developing mouse pancreas and liver has not been determined. Therefore, the aim of our study is to investigate the postnatal developing mouse pancreas and liver histochemically and determine the immunolocalization of p97/VCP.

Material and Method: In order to examine the developmental mouse pancreas and liver histologically, liver and pancreatic tissues of fetal, postnatal (1, 5, 15, 35 days) and adult (50 days) old mice were taken. After routine histological process, hematoxylin eosin staining was performed. The expression of p97/VCP was examined in tissues by using immunohistochemistry. Mouse pancreas and liver development were evaluated and photographed under the light microscope. p97 / VCP expression was evaluated by HSCORE analysis.

Findings: Histochemical investigations under light microscope showed that the histological structure of the mouse pancreas and liver in postnatal period continued. The histological differences between endocrine and exocrine pancreas were significantly observed from the 5th day in the postnatal pancreatic tissues. The expression of p97/VCP in Langerhans islets was determined from day 5. Furthermore, P97/VCP expression was also observed in the exocrine pancreas in all postnatal days. The lobular structures of the liver were prominent. This expression of p97/VCP was increased due to postnatal development. Immunohistochemistry was performed with antibodies specific for insulin and glucagon proteins as controls on pancreatic tissues.

Result: p97/VCP is expressed in developing pancreatic and liver tissues and its expression is increased with the development. Our studies related with the function of p97/VCP in the alpha (α) and beta (β) (Langerhans islet cells) will be performed in cell culture laboratory.

Key Words: Mouse, pancreas, liver, postnatal development, p97/VCP, immunohistochemistry, histochemistry

S-02

GELİŞMEKTE OLAN FARE PANKREAS VE KARACİĞERİNDE P97/VCP EKSPRESYONUN İMMUNOHİSTOKİMYASAL OLARAK İNCELENMESİ

Muaz Alperen Vergili¹, Ebru Alimoğulları¹, Gülben Akcan¹, Bahar Kartal¹, Sevil Çaylı¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Endoplazmik retikulum ile ilişkili protein yıkımı (ERAD) proteinlerinden 97-kDa'luk Valosin-içeren protein (p97 ve ya VCP), übikülin-protazom sistemine bağlı proteolizde önemli fonksiyonlara sahiptir. Bugüne kadar p97/VCP ekspresyonu birçok hücre ve dokuda çalışılmış olmasına rağmen, p97/VCP'nin pankreas ve karaciğer dokularında hücre düzeyinde gelişime bağlı lokalizasyonunu araştıran bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmamızın amacı postnatal gelişmekte olan fare pankreas ve karaciğerini histokimyasal olarak incelemek ve p97/VCP immunolokalizasyonunu belirlemektir.

Materyal ve Metod: Fare pankreas ve karaciğerinin gelişimini histolojik olarak incelemek amacıyla fetal, postnatal (1, 5, 15, 35 günlük) ve ergin (50 günlük) farelerin karaciğer ve pankreas dokuları alındı. Rutin histolojik doku takiplerinin ardından hematoksilenezin boyama ile pankreas ve karaciğer dokularının gelişimi incelendi. İmmünohistokimya yöntemi ile, p97/VCP ekspresyonu postnatal gelişmekte olan pankreas ve karaciğer dokularında belirlendi. Fare pankreas ve karaciğer gelişimi ışık mikroskopu kullanılarak değerlendirildi ve fotograflandırıldı. p97/VCP ekspresyonu HSCORE analizi ile belirlendi.

Bulgular: Işık mikroskopunda yapılan histokimyasal incelemeler, fare pankreas ve karaciğerinin postnatal dönemdeki histolojik yapılanmasının devam ettiğini gösterdi. Postnatal pankreas dokularında endokrin pankreas ve ekzokrin pankreas ayrımı 5. günden itibaren belirgin bir şekilde izlendi. 5. Günden itibaren Langerhans adacıklarında p97/VCP ekspresyonu belirlendi. Ayrıca ekzokrin pankreasta da p97/VCP ekspresyonu gösterildi. Karaciğer dokularında lobül yapıları belirgindi. Lobüllerdeki hepatositlerde fetal dönemden itibaren başlayarak postnatal ve ergin dönemde de p97/VCP ekspresyonu seçilebildi. Bu ekspresyonun postnatal gelişime bağlı olarak arttığı HSCORE analizi ile gözlendi. Pankreas dokuları üzerinde kontrol olarak insulin ve glukagon proteinlerine özgü antikorlarla immünohistokimya yapıldı.

Sonuç: Bu bulgular ışığında, p97/VCP proteini gelişmekte olan pankreas ve karaciğer dokularında ekspresyon edilmektedir ve gelişime bağlı ekspresyon derecesinde artış saptanmıştır. p97/VCP'nin fonksiyonunu belirlemek adına alfa (α) ve beta (β) (Langerhans adacığı hücreleri) hücre kültürü laboratuvarımızda çalışmalarımız devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fare pankreası, fare karaciğeri, pancreas postnatal gelişimi, karaciğer postnatal gelişimi, p97/VCP, immünohistokimya, histokimya.

O-03

BRAIN OSCILLATIONS DURING FACE SIGHT

Beyzanur Ceran¹, Gülsüm Akdeniz²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Medical Faculty, Ankara, Turkey

²Ankara Yıldırım Beyazıt University Medical Faculty, Department of Biophysics,
Electroneurophysiology Lab, Ankara, Turkey

Objective: Faces are the most widely used communication tool in social life. Medical imaging studies have shown that face processing in several areas is modulated in the brain. How a face is perceived in the brain is a matter of curiosity. Neutral face and emotional face perception studies are conducted with EEG. The present study aimed to obtain the oscillation changes which occur in the brain during neutral face perception.

Method: Bioelectrical oscillations associated with face perception were recorded from five healthy volunteers. The electrical changes of the brain were recorded in the AYBU Electronurophysiology Laboratory, with a 32-channel EEG system in an isolated room. The participants were shown a face photograph of 20 different, neutral, black and white colors and duration time of each photograph was 1000 ms. During the EEG recording, healthy volunteers were asked to press the button when they saw these faces. Data were analyzed for temporal, frontal, occipital and parietal lobes, and brain oscillations were obtained.

Result: For the brain oscillation responses to faces, the activities that occurred in the 170. ms were determined to be more meaningful than the activity occurring in the 250. ms. Early brain oscillation responses were greater in the right temporal region than in the left temporal region. During face perception, the right hemisphere of the brain more than the left hemisphere was obtained.

Discussion: Early brain oscillations in face perception may be more enlightening than late oscillations.

Key Words: Face, Brain oscillations, brain, perception

S-03

YÜZ GÖRME SIRASINDA BEYİNDEKİ OSİLYONLAR

Beyzanur Ceran¹, Gülsüm Akdeniz²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Medical Faculty, Ankara, Turkey

²Ankara Yıldırım Beyazıt University Medical Faculty, Department of Biophysics,
Electroneurophysiology Lab, Ankara, Turkey

Amaç: Sosyal hayatta en çok kullanılan iletişim aracımız yüzdür. Tıbbi görüntüleme çalışmaları, çeşitli alanlarda yüz işleminin beyinde modüle edildiğini göstermiştir. Bizim için yüzün beyinde nasıl algılandığı bir merak konusudur. EEG kayıtlaması ile emosyon içeren ve içermeyen yüz algısı çalışmaları yapılmaktadır. Bizim bu çalışmadaki amacımız beyindeki nötr yüz görme sırasında oluşan osilasyon değişimlerini elde etmektir.

Yöntem: Yüz algısı ile ilişkili biyoelektrik osilasyonlar beş sağlıklı gönüllüden kaydedilmiştir. Beyin elektriksel değişim kayıtları AYBÜ Elektronörofizyoloji Laboratuvarında, 32 kanal EEG sistemi ve izole ortam içinde alınmıştır. Katılımcılara 20 farklı, nötr, siyah beyaz renkte 1000 ms süreli yüz fotoğrafı gösterilmiştir. EEG kayıtlamaları sırasında sağlıklı gönüllü katılımcılardan bu yüzleri gördüğü zaman butona basmaları istenmiştir. Elde edilen veriler temporal, frontal, oksibital ve parietal lob için analiz edilerek, beyindeki osilasyonlar elde edilmiştir.

Sonuç: Yüze karşı oluşan beyin osilasyon yanıtlarında 170. ms de ortaya çıkan aktiviteler 250. ms ortaya çıkan aktiviteden daha anlamlı olduğu belirlendi. Erken dönem beyin osilasyon yanıtlarında sağ temporal bölgede sol temporal bölgedekinden daha büyüktü. Yüz görme sırasında beyin sağ hemisferinde sol hemisferden daha fazla yanıt elde edilmiştir.

Tartışma: Yüz algısında erken dönem beyin osilasyonları geç dönem osilasyonlarından daha etkili olabilir.

Anahtar Kelime: Yüz, beyin osilasyonları, beyin, algı

O-04

PRODUCING ANATOMICAL TRAINING MATERIAL WITH 3D PRINTER FROM DATA OBTAINED BY MEDICAL IMAGING DEVICES

Bilge Tonga¹, Utku Can Yıldız¹, Ferhat Geneci², Bilge İpek Torun², Mert Ocak³, Muhammet Bora Uzuner⁴,
Burak Bilecenoğlu³, Selma Çalışkan², Kadir Desdicioğlu²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University English Faculty of Medicine 3. Year Student

²Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Medicine Department of Anatomy

³Ankara University Faculty of Dentistry Department of Anatomy

⁴Kafkas University Faculty of Medicine Department of Anatomy

3-Dimensional (3D) printer technologies had been rapidly developed in recent years and are expected to be develop further. These printers can be used in almost all areas as well as in medical education. CT (Computerized Tomography), Micro CT and MRI (Magnetic Resonans) images, which are used in medical field, can be turned into digital printing 3D files. In this way, it is possible to design and print the anatomical models. In addition, “.stl” files obtained from these datas can be processed and re-shaped via programs.

For our study, ethics committe approval was obtained from Kars Kafkas University. We applied to Ankara University Faculty of Dentistry and Kars Kafkas University Medical Faculty clinics for patient datas who have used imaging devices for their diagnosis and treatment. The datas which are obtained from Medical Imaging Devices are turned into “.stl” files by CTan programme of Bruker Micro Computerized Tomography. After evaluating “.stl” files, which are obtained from Medical Imaging Devices, if they are fit to used as anatomy and clinical anatomy education, eligible samples are taken to 3D printing stage.

As a result of our study, it was seen that 3D educational material could be formed from patient data. While hard tissues can be converted to educational material more easily, soft tissues should be clarified with additional software.

S-04

TIBBİ GÖRÜNTÜLEME CİHAZLARI İLE ELDE EDİLEN VERİLERDEN 3 BOYUTLU YAZICI İLE ANATOMİK EĞİTİM MATERYALİ OLUŞTURULMASI

Bilge Tonga¹, Utku Can Yıldız¹, Ferhat Geneci², Bilge İpek Torun², Mert Ocak³, Muhammet Bora Uzuner⁴, Burak Bilecenoğlu³, Selma Çalışkan², Kadir Desdicioğlu²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi İngilizce Tıp Fakültesi 3. Sınıf Öğrencisi

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

³Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

⁴Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

3 Boyutlu (3B) yazıcı teknolojileri son yıllarda hızla gelişmiştir ve çok daha fazla gelişeceği de öngörülmektedir. Bu yazıcılar hemen her alanda olduğu gibi tıp eğitimi alanında da kullanılabilir. Medikal alanda kullanılan BT (Bilgisayarlı Tomografi) Mikro BT ve MR (Manyetik Rezonans) görüntüleri dijital 3B baskı dosyalarına dönüşme özelliğine sahiptir. Bu sayede anatomik maketlerin basılması ve tasarlanması da mümkündür. Ayrıca bu verilerden elde edilen “.stl” uzantılı dosyalar programlar ile işlenerek yeniden şekillendirilebilmektedir.

Çalışmamız için Kars Kafkas Üniversitesinden etik kurul izni alındı. Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ve Kars Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi kliniklerine başvurarak, tedavi ve teşhis için tıbbi görüntüleme cihazlarını kullanan hastalara ait veriler toplandı. Tıbbi Görüntüleme Cihazlarından toplanan veriler Bruker Mikro Bilgisayarlı Tomografi cihazına ait CTan programı ile “.stl” uzantılı dosyalara çevrildi. Tıbbi Görüntüleme Cihazlarından elde edilen “.stl” uzantılı dosyalardan anatomi ve klinik anatomi eğitiminde kullanılabileceği değerlendirilenler 3B yazıcılardan basım aşamasına gönderildi.

Çalışmamız sonucunda hasta verilerinden üç boyutlu eğitim materyali oluşturulabileceği uygulamalı olarak görüldü. Sert dokular daha kolay eğitim materyaline çevrilebilirken, yumuşak dokuların genellikle ek yazılımlar ile belirginleştirilmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

O-05

DEPRESSION, ANXIETY AND TENDENCY OF SUICIDE IN MEDICAL FACULTY STUDENTS

Buse İrem KOÇ¹, Zuhâl KOÇ APAYDIN²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, TURKEY

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ataturk Education and Research Hospital,
Department of Psychiatry

Introduction: In this study, depression, anxiety and suicidal states that medical education can create on students were researched due to recently increase in assistant and student suicide cases. These variables were compared with various sociodemographic and physical variables.

Method: 798 students from 36 schools across the Turkey were collected between 29 August 2018 and 19 September 2018. Sociodemographic questionnaire and Beck Depression Inventory, Beck Anxiety Inventory and Suicide Questionnaire were used. The relationship between sociodemographic variables and possible risk factors of depression, anxiety and suicidal predispositions were investigated.

Result: 291 (%32,7) of the participants were male, 531 (%66,5) were female and 6 (%0,75) were lgbt individuals. According to Beck Anxiety Inventory scores, 53.63% had depression, 78.33% had anxiety (36.64% had mild, 38.24% had moderate, 25.12% had severe anxiety) and suicide prediction rates were calculated and there was a difference between men and women. Men were more prone to each of the 3 values. Depression, anxiety and suicide scores were higher in students who have sufficient access to study hall and libraries in their schools than those who stay in their own home and have minimal social space.

Conclusion: Depression and anxiety symptoms are common among medical students, and there is even an undeniable majority of suicidal ideation; in those with social problems, in men and, interestingly, the risk is higher in those who have sufficient work opportunities at school. This will provide more comprehensive information in future studies.

Key Words: Depression, Anxiety, Suicide, Medical Students

S-05

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE DEPRESYON, ANKSİYETE VE İNTİHARA YATKINLIK

Buse Irem KOÇ¹, Uzm. Dr. Zuhâl KOÇ APAYDIN²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, TURKEY

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri Anabilim Dalı

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada son zamanlarda artan asistan, öğrenci intihar vakaları üzerine tıp eğitiminin öğrencilerde oluşturabileceği depresyon, anksiyete ve intihara yatkınlık durumları araştırılmış, bu değişkenler çeşitli sosyodemografik ve sahip olunan fiziki değişkenlerle karşılaştırılmıştır.

Yöntem: Türkiye geneli 36 tıp fakültesi öğrencilerinden 29 Ağustos 2018 – 19 Eylül 2018 tarihlerinde 798 kişi alınmıştır. Katılımcılara sosyodemografik anket ve Beck Depresyon Ölçeği, Beck Anksiyete Ölçeği ve İntihara Yatkınlık(Beck) Ölçeği uygulanmıştır. Depresyon, anksiyete, intihara yatkınlık durumlarının sosyodemografik değişkenler ve muhtemel risk etmenleriyle ilişkisi araştırılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların 291'i (%32,7) erkek, 531'si (%66,5) kadın, 6'sı (%0,75) LGBTİ bireyidir. Beck Anksiyete Ölçeği puanlarına göre %53,63'ünde depresyon, %78,33'ünde anksiyete oranları %36,64'ünde hafif düzey, %38,24'ünde orta düzey, %25,12'sinde şiddetli anksiyete- olacak şekilde saptanmış ve intihara yatkınlık oranları hesaplanmıştır, kadın ve erkekler arasında fark saptanmıştır. Erkekler 3 değer için de daha yatkın çıkmıştır. Okula ulaşım mesafesi 1-1,5 saat süren, okullarında yeterli çalışma salonu ve kütüphane bulunan, arkadaşları ile kendi evinde kalan ve sosyal alanı az olan öğrencilerde depresyon, anksiyete ve intihar puanları daha yüksektir.

Sonuç ve Tartışma: Tıp Fakültesi öğrencilerinde depresyon, anksiyete belirtileri yaygındır, hatta yadsınamaz bir çoğunlukta intihar düşüncesi bulunmaktadır; sosyal sorunları olanlarda, erkeklerde ve ilginç olarak okulunda yeterli çalışma imkanına sahip olanlarda risk fazladır. Gelecekteki çalışmalarda daha kapsamlı bilgiler verecektir.

Anahtar Sözcükler: Depresyon, Anksiyete, İntihar, Tıp Öğrencileri

O-06

THE RELATIONSHIP BETWEEN UBIQUITIN PROTEASOME PATHWAY AND AUTOPHAGY IN DIABETIC HUMAN PLACENTA

Sevde Nur Akkaya^{1*} and Hilal Ersoz^{1*}, Cansu Sahin¹, Asker Zeki Ozsoy², Sevil Cayli¹

¹Ankara Yildirim Beyazit University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Ankara, Turkey

²Gaziosmanpasa University Faculty of Medicine, Obstetrics and Gynecology Department, Tokat

*Equally contributed towards the study

Introduction: Autophagy is a system that regulates cell growth, development and differentiation and is activated in the event of nutrient deficiency and stress of cells. Recently, although mechanisms have not yet been described, it is known that autophagy increases in placental-related obstetric diseases such as gestational diabetes, preeclampsia and intrauterine growth restriction. In particular, ubiquitin-proteasome pathway proteins (UPP) such as Ubiquitin and Valosin-containing protein (p97/VCP) have not been studied in diabetic placentas in the regulation of autophagy. The aim of this study was to investigate the expression of UPP (p97/VCP and ubiquitin), autophagic (p62 and LC3B) and autolysosomal proteins (Lamp2) in normal and diabetic human placentas and to demonstrate the regulatory mechanism of these proteins associated with p97/VCP in the autophagy pathway.

Material and Method: The placentas were collected from women who completed the normal gestational period (n = 20) and women with diabetes (n = 10) after cesarean delivery. Tissue samples were taken from the middle part between the basal plate and the chorionic membrane. For Western blot, it has been stored at -80°C, and for hematoxylin and eosin it has been embedded in paraffin for immunohistochemistry staining.

Results: p97/VCP and ubiquitin expressions were significantly increased in diabetic placentas compared to normal placentas. p97/VCP immunostaining was observed in cytotrophoblast, syncytiotrophoblast and Hofbauer cells. In diabetic placentas which the expression of p97/VCP increased, the expression of autophagic proteins p62 and LC3II had also showed a significant increase. However, there was no difference in the expressions of autolysosomal proteins.

Conclusion: Increased expression of UPP proteins (p97/VCP and ubiquitin) and autophagic proteins (p62 and LC3II) compared to normal placentas were analysed in diabetic human placenta. These results indicate that there is a relationship between autophagic cell pathway and UPP pathway in diabetic human placenta. p97/VCP inhibitors and siRNAs will be used in future trophoblast cell culture studies and will contribute to the diagnosis and treatment of the disease.

Key Words: Gestational Diabetes, p97/VCP, Ubiquitin, Autophagy, Human Placenta

S-o6

DİYABETİK İNSAN PLASENTASINDA UBIKUTIN PROTEOZOM YOLAĞI İLE OTOFAJİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Sevde Nur Akkaya^{1*} ve Hilal Ersöz^{1*}, Cansu Şahin¹, Asker Zeki Özsoy², Sevil Çaylı¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Ankara

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Tokat

*Çalışmaya eşit derecede katkı sağlamışlardır.

Giriş: Otofaji hücre büyümesi, gelişimi ve farklılaşmasını düzenleyen ve hücrelerin besin eksikliğinde ve stresi durumunda aktive olan bir sistemdir. Son zamanlarda, mekanizmaları henüz açıklanmamış olmasına rağmen, gestasyonel diyabet, preeklampsi ve intrauterin gelişme geriliği gibi plasenta ile ilişkili obstetrik hastalıklarda otofajinin arttığı bilinmektedir. Özellikle, otofajinin düzenlenmesinde Valosin içeren protein (p97/VCP) ve ubikutin gibi ubikutin-proteazom yolağı proteinleri (UPP) diyabetik plasentalarda çalışılmamıştır. Bu çalışmanın amacı, normal ve diyabetik insan plasentalarında UPP (p97/VCP ve ubikutin), otofajik (p62 ve LC3B) ve otolizozomal proteinlerin (Lamp2) ifadelerini araştırmak ve bu proteinlerin otofaji yolağındaki p97/VCP ile ilişkili düzenleyici mekanizmasını göstermektir.

Materyal ve Metod: Plasentalar, normal gebelik süresini dolduran kadınlardan (n=20) ve diyabeti (n=10) olan kadınlardan sezaryen doğum sonrasında toplandı. Bazal plak ve koryonik membran arasındaki orta kısımdan doku örnekleri alındı. Western blot için -80°C'de saklandı, hematoksilin ve eozin, immünohistokimya boyamaları için parafine gömüldü.

Bulgular: Normal plasentalar ile karşılaştırıldığında, diyabetik plasentalarda p97/VCP ve ubikutin ifadesi anlamlı olarak artış gösterdi. Sitotrofoblast, sinsisyotrofoblast ve Hofbauer hücrelerinde p97/VCP immün boyanmaları izlendi. p97/VCP ifadesinin arttığı diyabetik plasentalarda, otofajik proteinlerden p62 ve LC3II' nin de ifadelerinin anlamlı şekilde arttığını gösterdi. Fakat otolizozomal proteinlerin ifadelerinde bir fark izlenmedi.

Sonuç: Diyabetik insan plasentasında UPP proteinlerinin (p97/VCP ve ubikutin) ve otofajik proteinlerin (p62 ve LC3II) normal plasentalara göre artmış ifadeleri belirlendi. Bu sonuçlar diyabetik insan plasentasında otofajik hücre yolağı ile UPP yolağı arasında bir ilişki olduğunu göstermektedir. İleride planlanan trofoblast hücre kültürü çalışmalarıyla, p97/VCP inhibitörleri ve siRNA' leri kullanılacak, hastalık tanı ve tedavisine katkıda bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel Diyabet, p97/VCP, Ubikutin, Otofaji, İnsan Plasentası

O-07

A NEW HOPE TO HEAR: BRAIN STEM IMPLANTATION

Büşra Dalgıç¹, Elif Emirsüleymanoğlu¹, Demir Bajin²

¹Hacettepe University Medical School

²Hacettepe University Medical School, Department of Otolaryngology

Introduction and Objective: Hearing is the only sensation that can be replaced therefore it give great hope to children and their families who born with congenital hearing loss. Although a certain stage was recorded with otologic implant operations performed in various centers, a definitive treatment method could not be achieved for children born with eighth cranial nerve and nucleus defect. However, in Turkey in 2002, which was held for the first time in this area with brainstem implantation has been opened in a new era in the world. Firstly, the main reason why we chose this subject is that we have listened to a detailed conference about our subject from otology doctors in Hacettepe University Hospital which is the only center where this operation was carried out, and then we became more curious about this subject, we discussed one on one topic with our instructors.

Method: With the permission of our instructor which made this operation and within the ethical rules, we plan to reach a diagnostic and medical examinations of the patients, to present a comprehensive presentation about brainstem implantation which is enriched by different cases.

Findings: What is brain stem implantation? It is a procedure applied to patients with congenital malformation in the eighth cranial nerve and who can be diagnosed before the age of five. Normally, the signal transmission between the brain stem and the cochlear nerve provided by the eighth cranial nerve which does not occur in these patients. The aim of this operation is to provide this signal transmission through implant. The reason why the patient group is under five is the language development. Because in patients who do not hear until the age of five, the auditory cortex of the brain occupies the visual cortex. Therefore, patients who are older than 5 years of age can hear sound but can't make sense when the operation is performed.

Conclusion: This operation covers not only ENT but audiology, neurosurgery, radiology and psychology. We believe that this new evolution in medicine which is made in Turkey create a different vision to audiences of this congress.

S-07

İŞİTMEK İÇİN YENİ BİR UMUT: BEYİN SAPI İMPLANTASYONU

Büşra Dalgıç¹, Elif Emirsüleymanoğlu¹, Demir Bajin²

¹Hacettepe University Medical School

²Hacettepe University Medical School, Department of Otolaryngology

Giriş ve Amaç: İşitmenin yerine konulabilen tek duyu olması konjenital işitme kaybıyla doğan çocuklara ve ailelerine büyük umutlar vadetmektedir. Çeşitli merkezlerde yapılan otolojikimplant operasyonlarıyla belli bir aşama kaydedilmiş olsa da sekizinci kraniyal sinir ve nukleusdefektiyle doğmuş çocuklar için kesin bir tedavi yöntemine ulaşılamamıştı. Ancak 2002 yılında Türkiye’de, dünyada ilk kez gerçekleştirilmiş olan beyin sapı implantasyonu ile bu alanda yeni bir çığır açılmıştır. Öncelikle bu konuyu seçmemizin asıl nedeni bu ameliyatın yapıldığı tek merkez olan Hacettepe Üniversitesi Hastanesinde ameliyatı gerçekleştirmiş olan hocalarımızdan konuyla ilgili detaylı bir konferans dinlemiş olmamız, sonrasında bu konuya daha çok merak salıp bunun akabinde hocalarımızla birebir konuyu tartışmış olmamızdır.

Yöntem: Ameliyatları yapan hocalarımızın da izniyle ve etik kurallar çerçevesinde hastaların tüm izlem ve tetkik sonuçlarına ulaşip kapsamlı bir sunum yapmayı, genelçerçeveye beyin sapı implantasyonunu koyarak çeşitli vakalarla sunumumuzu zenginleştirmeyi planlıyoruz.

Bulgular: Peki beyin sapı implantasyonu nedir? Sekizinci kraniyal sinirde doğuştan malformasyon bulunan ve beş yaşından önce tanısı konulabilen hastalara uygulanan bir işlemdir. Normalde sekizinci kraniyalsinirin üstlendiği kohleayla beyin sapı arasındaki sinyal iletimi bu hastalarda gerçekleşmemektedir. Bu operasyon ile hedeflenen de bu sinyal iletimini implant yoluyla sağlamaktır. Hasta grubunun beş yaş altı tercih edilmesinin nedeni lisan gelişimidir. Çünkü beş yaşına kadar duymayan hastalarda beynin duyma korteksini görme korteksi kaplar. Bu yüzden beş yaş üstü hastalarda ameliyat gerçekleştirilirse ses duyabilirler fakat anlamlandıramazlar.

Sonuç: Bu operasyon sadece KBB değil odyoloji, nöroşirürji, radyoloji, psikoloji gibi birçok alanı kapsamaktadır. Tıpta yeni bir gelişme olan ve sadece Türkiye’de yapılan bu ameliyatın bu kongredeki dinleyicilere de farklı bir vizyon katacağını düşünüyoruz.

O-o8

DETERMINATION OF EXPRESSION AND FUNCTION OF P97/VCP IN LEYDIG CELL

Hady Mansour¹, Gülben Akcan¹, Ebru Alimoğulları¹, Bahar Kartal¹, Sevil Çaylı¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Ankara

Introduction: p97/Valosincontaining protein (VCP) is a member of the ATPase associated (AAA) protein family with various cellular activities. It is one of the most abundant cytosolic proteins and involved in many biological processes including, endoplasmic reticulum-associated degradation (ERAD) pathway, ubiquitin proteasome pathway (UPS), post mitotic Golgi reassembly, apoptosis and autophagy. DBeQ was identified as a selective, potent, reversible, and ATP-competitive p97 inhibitor. DBeQ inhibits cancer cell growth and blocks multiple processes including degradation of ubiquitininfusion degradation and endoplasmic reticulum-associated degradation pathway reporters, as well as autophagosome maturation. In this study we aimed to investigate the effect of DBeQ on blocking degradation of autophagic proteins (LC3 and p62) in Leydigcell.

Material and Methods: TM3 Leydig cell was seed in 5%CO₂ incubation at 37°C. Every 2-3 days Leydig cell was passaged at 70% confluency. Immunfluorescence and immunocytochemistry were performed to detect p97/VCP and autophagic proteins expressions. Cell was incubated with 20 µM DBeQ for 1h and 4h, and cytosolic LC3 and p62 levels was determined by Western blotting and immunofluorescence.

Results: According to our immunofluorescence studies, p97/VCP is expressed in Leydig cell. The specific inhibition of p97/VCP with DBeQ caused increasement of autophagic proteins (p62 and LC3) expressions. Especially, 1 hour incubation with DBeQ was showed increased expression of p62 and LC3II in Leydig cell. Dot like expression of autophagic proteins in cytoplasm was observed however p97/VCP displayed wide distrubition in cytoplasm of Leydig cell.

Conclusion: Our results show that DBeQ impairs the autophagic pathway by blocking of degradation of autophagic proteins (LC3 and p62) in Leydigcell and DBeQ is usefull t ostudy functions of p97/VCP in Leydigcell. Our future studies will focus on the effect of DBeQ on cancer cell growth in Leydig cell tumors.

Key Words: DBeQ, Leydigcell, TM3, p97/VCP

S-08

LEYDİĞ HÜCRELERİNDE P97 / VCP' NİN EKSPRESYON VE FONKSİYONUNUN BELİRLENMESİ

Hady Mansour¹, Gülben Akcan¹, Ebru Alimoğulları¹, Bahar Kartal¹, Sevil Çaylı¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: p97 / Valosin içeren protein (VCP), çeşitli hücrel aktiviteyi olan ATPase ilişkili (AAA) protein ailesinin bir üyesidir. En bol sitozolik proteinlerden biridir ve endoplazmik retikulum ilişkili bozulma (ERAD) yolu, ubikuitin proteazom yolu (UPS), postmitotik Golgi yeniden birleştirme, apoptoz ve otofaji dahil birçok biyolojik süreç dahil olur. DBeQ, seçici, kuvvetli, tersine çevrilebilir ve ATP-rekabetçi bir p97 inhibitörü olarak tanımlandı. DBeQ, kanser hücresi büyümesini inhibe eder ve ubikuitin füzyon degradasyonunun ve endoplazmik retikulum ile ilişkili degradasyon yolu raportörlerinin ve otofagozom olgunlaşmasının degradasyonu dahil olmak üzere birçok işlemi bloke eder. Bu çalışmada, DBeQ'nun Leydig hücresinde otofajik proteinlerin (LC3 ve p62) bozulmasını engelleme üzerindeki etkisini araştırmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntemler: TM3 Leydig hücresi 37°C'de, % 5 CO₂ inkübasyonunda ekildi. Her 2-3 günde Leydig hücresi % 70 konfluenste pasajlandı. İmmüno Floresans ve immüno sitokimya, p97 / VCP ve otofajik protein ekspresyonlarını saptamak için yapıldı. Hücre, 1 saat ve 4 saat boyunca 20 uM DBeQ ile inkübe edildi ve Sitosolik LC3 ve p62 seviyeleri, Western blot ve immüno Floresan ile belirlendi.

Bulgular: İmmüno Floresan çalışmalarımıza göre, p97 / VCP Leydig hücresinde ifade edilmiştir. DBeQ ile p97 / VCP'nin spesifik inhibisyonu, otofajik proteinlerin (p62 ve LC3) ekspresyonlarının artmasına neden olmuştur. Özellikle DBeQ ile 1 saatlik inkübasyon, Leydig hücrelerinde p62 ve LC3II ekspresyonunun arttığını gösterdi. Sitolazmada otofajik proteinlerin ekspresyonu gibi nokta gözlemlendi ancak p97 /VCP, Leydig hücresinin sitoplazmasında geniş bir dağılım gösterdi.

Sonuç: Bulgularımız, DBeQ'un, Leydig hücresinde otofajik proteinlerin (LC3 ve p62) bozulmasını engelleyerek otofajik yolu etkilediğini ve DBeQ'nun, Leydig hücresindeki p97 / VCP fonksiyonlarını incelemekte yarar olduğunu göstermektedir. Gelecekteki çalışmalarımız, Leydi hücreli tümörlerde DBeQ'nin kanser hücresi büyümesi üzerindeki etkisine odaklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: DBeQ, Leydig hücre, TM3, p97/VCP.

O-09

INVESTIGATION OF THE ANTIMICROBIAL EFFECT OF TURKISH PINE EXTRACT

Ahmet Selçuk ÇOBANOĞLU¹, Ramazan KÖKLÜ¹, Tuba DAL¹

¹Yıldırım Beyazıt University Microbiology Department, Ankara

Background and aim: Turkish pine extract, a type of oil, is a half liquid substance with a vigorous odor. The Turkish pine extract “*Pinus brutia*” is a prevalent type in Turkey. It is traditionally used topically by humans and animals in Anatolia. Investigating the antimicrobial effect of the *Pinus brutia* extract was the purpose of this research.

Material and methods: In this study, antimicrobial effect of Turkish pine extract in *Staphylococcus aureus* ATCC 25923, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853, *Klebsiella pneumoniae* RSKK 574, *Candida albicans* ATCC 10231 strains were investigated by agar diffusion. Strains were inoculated in a sterile tube containing saline and the turbidity was set do $1,5 \times 10^8$ µg/ml. Bacterial suspensions were spread on the surface of the Muller-Hinton medium. Wells with a diameter of 6mm were cut open in the medium by a bisturi. We added 50 µl of Turkish pine extract inside the wells and (36 °C) incubated for 24 hours (48 hours for *C.albicans*) then inhibition zones were calculated in terms of mm’s. Ciprofloxacin and fluconazole (*C.albicans*) were used as control.

Results: Inhibition zones of *S.aureus* and *P.aeruginosa* were detected as 13mm and 8mm, respectively. Inhibition zone of medium inoculated *C.albicans* was 16mm. No zones of inhibition were seen for *K.pneumonia* and *E.coli*

Table 1. The effect of *Pinus brutia* in 5 different microorganisms

Gram positive	Zone diameter (mm)
<i>S.aureus</i>	13
Gram negative	
<i>K.pneumoniae</i>	0
<i>E.coli</i>	0
<i>P.aeruginosa</i>	8
Yeast	
<i>C.albicans</i>	16

Discussion: Only a few number of studies were aimed to investigate the antimicrobial effect of Turkish pine extract. It was indicated that “*Pinus brutia*” was effective on *P.aeruginosa*, *S.aereus*, *B.subtilis*, *E.coli* and *C.albicans*. In our study, it was demonstrated that Turkish pine extract was effective on *S.aureus*, *P.aeruginosa*, and *C.albicans*. The esensial oil compounds, species diversity, lack of standardization in the procedure, could have an impact on the results. Evaluation of the minimum inhibitor concentration of the Turkish pine extract by microdilution and cytotoxicity tests are required. After determining its effectiveness and reliability, Turkish pine extract can be used as a topical antimicrobial.

Key Words: *Pinus brutia*, extract, *S.aureus*, *C.albicans*, *P.aeruginosa*

S-09

KATRANIN ANTİMİKROBİYAL ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

Ahmet Selçuk ÇOBANOĞLU¹, Ramazan KÖKLÜ¹, Tuba DAL¹

¹Yıldırım Beyazıt University Microbiology Department, Ankara

Amaç ve Giriş: Katran, Türkiye geleneksel bir ilaç olarak kullanılmaktadır. Akdeniz Bölgesi'nde 13 milyon hektarlık orman alanının yaklaşık % 25'i çam ağacı ile kaplıdır. Ülkemizde on çam türü bulunmaktadır. Türkiye'de yaygın olarak elde edilen katran türlerinden biri kızılçam katranı *Pinus brutia*'dır. Ağaç katranı yarı sıvı halinde olup keskin kokulu yağ türüdür. Katran, Anadolu'da geleneksel olarak hayvanlarda ve insanlarda topikal olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı *Pinus brutia* özütünün antimikrobiyal etkisinin araştırılmasıdır.

Materyal Metod: Çalışmada, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853, *Klebsiella pneumoniae* RSKK 574, *Candida albicans* ATCC 10231 standart suşlarında katranın antimikrobiyal etkisi agar difüzyon yöntemi ile araştırıldı. Öncelikle, suşlar steril bir tüpteki serum fizyolojik içersine eklendi ve karışımın bulanıklığı $1,5 \times 10^8$ µg/ml olacak şekilde (McFarland 0.5 tüpünden yararlanılarak) ayarlandı. Ardından petri kabındaki Müller-Hinton besiyerlerinin (4 mm kalınlığında) yüzeyine, hazırlanan bakteri süspansiyonları eküvyon ile yayıldı. Besiyerlerinde bistüri ile kazınarak, 6 mm çapında kuyucuklar açıldı. Bu kuyucuklara, iğnesi çıkarılmış steril enjektör yardımıyla 50 µl katran katran eklendi ve etüvde (36°C) 24 saat (*C.albicans* 48 saat) inkübasyona bırakıldı. İnkübasyon sonunda oluşan inhibisyon zonlarının çapı "mm" cinsinden ölçülerek kaydedilip, katranın antimikrobiyal aktivitesi değerlendirildi. Ayrıca antimikrobiyal sonucu kontrol etmek amacı ile siprofloksasin ve flukonazol (*C. albicans*) de kullanıldı.

Sonuçlar: Yapılan ölçümler sonucunda, inhibisyon zonları sırasıyla, *S.aureus* ve *P.aeruginosa*'nın 13 mm ve 8 mm olarak saptandı. Ayrıca katranın, *C.albicans* inoküle edilmiş besiyerinde 16mm inhibisyon zonuna yol açtığı gözlemlendi. *Klebsiella pneumoniae* ve *E.coli*'de ise inhibisyon zonu gözlenmedi.

Tablo 1. *Pinus brutia*'nın beş farklı mikroorganizmaya etkisi

Gram Pozitif Bakteri	Zone çapı(mm)
<i>S.aureus</i>	13
Gram Negatif Bakteri	
<i>K.pneumoniae</i>	0
<i>E.coli</i>	0
<i>P.aeruginosa</i>	8
Maya	
<i>C.albicans</i>	16

Tartışma: Katranın antimikrobiyal etkisine yönelik çalışmalar az sayıdadır. Ayrıca bu çalışmalardan elde verilerde farklılıklara rastlanmaktadır. Çeşitli çalışmalarda, *Pinus brutia*'nın *P.aeruginosa*'ya, *S.aureus*, *B.subtilis*, *E.coli* ve *C.albicans*'a etkili olduğu bulunmuştur. Bizim çalışmamızda, katranın *S.aureus*, *P.aeruginosa* ve *C.albicans*'a fenotipik olarak etkili olduğu gözlemlendi. Katran içersindeki esansiyel yağ bileşiminin

kuatık ve niceliksel değışkenliği, katran türlerinin çeşitliği, yöntemlerdeki standardizasyon eksikliği antimikrobiyal duyarlılık sonuçlarını etkileyebilir. Sonuç olarak, katranın antimikrobiyal etkisinin araştırılmasında, mikrodilüsyon yöntemleriyle katranın minimum inhibitör konsantrasyonunu belirleyen çalışmalara ve toksik etkilerini araştırın sitotoksisite deneylerine ihtiyaç duyulmaktadır. Katranın etkisi ve güvenilirliği belirlendikten sonra, bu madde topikal bir antimiktobiyal olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Pinus brutia, özüt, S.aureus, C.albicans, P.aeruginosa

O-10

CARBAPENEM RESISTANT ENTEROBACTERİCEA STRAINS CAN KLORAMPHENICOL BE AN ALTERNATIVE?

Mehmet Salih EMİR¹, Ahmet Murat YAVAŞ¹, Tuba DAL¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Medicine, Department of Medical Microbiology

Introduction: In recent years, antibiotic resistance in gram negative bacteria has become an important problem. An important cause of mortality in hospitalized patients is infections caused by members of the Enterobacteriaceae family, who have multiple antibiotic resistances. Previously, beta lactam group antibiotics were widely used in the treatment of these infections. Carbapenem has been used in the treatment of gram negative bacterial infections with the spread of extended-spectrum beta-lactamase and AmpC beta lactamase producing strains. However, nowadays, the frequency of infections due to isolates that are resistant to carbapenems by increasing the production of carbapenemase is increasing. In infections caused by carbapenem resistant gram negative bacteria, resistance to colistin, the last option antibiotic, can be spread horizontally in the community and hospital environment with the plasmid *mcr-1* gene. All of these reasons, different antibiotic resistance isolates for different treatment options have brought to the agenda. In this study, we aimed to investigate the chloramphenicol susceptibility in carbapenem resistant *Klebsiella pneumoniae* isolates.

Material and Methods: In this study 31 carbapenem resistant *Klebsiella pneumoniae* isolates isolated from clinical samples of two hospitalized patients were included in this study. Chloramphenicol sensitivity was investigated by disk diffusion method in isolates. For this, 0.5 McFarland bacteria solutions were spread on the surface of Müller-Hinton agar media; chloramphenicol discs (30 µg / ml) were placed; After incubation at 37 ° C, the results were evaluated according to the recommendations of the Clinical and Laboratory Standards Institute.

Results: In the study, 31 of 31 *Klebsiella pneumoniae* isolates were susceptible to chloramphenicol (45.1%) and 2 (6.4%) were susceptible.

Discussion: In patients with multiple antibiotic resistance *Klebsiella pneumoniae* infections, chloramphenicol may be an alternative treatment option. However, side effects such as bone marrow suppression, aplastic anemia, neurotoxicity, optic neuritis and gray infant syndrome should be kept in mind.

S-10

KARBAPENEM DİRENÇLİ ENTEROBACTERİCEA SUŞLARINDA KLORAMFENİKOL BİR ALTERNATİF OLABİLİR Mİ?

Mehmet Salih EMİR¹, Ahmet Murat YAVAŞ¹, Tuba DAL¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Giriş: Son yıllarda, gram negatif bakterilerde antibiyotik direnci önemli bir sorun haline gelmiştir. Hastanede yatan hastalarda mortalitenin önemli bir nedeni, çoklu antibiyotik direnci gösteren Enterobacteriaceae ailesi üyelerinin neden olduğu enfeksiyonlardır. Önceleri bu enfeksiyonların tedavisinde yaygın olarak, beta laktam grubu antibiyotikler kullanılmaktaydı. Genişlemiş spektrumlu beta laktamaz ve AmpC beta laktamaz üreten suşların yaygınlaşması ile gram negatif bakteri enfeksiyonlarının tedavisinde, karbapenem kullanılmaya başlanmıştır. Ancak günümüzde, karbapenemaz üreterek karbapenemlere direnç kazanan izolatlarla bağlı enfeksiyonların sıklığı da, giderek artmaktadır. Karbapenem dirençli gram negatif bakterilerin yol açtığı enfeksiyonlarda, son seçenek antibiyotik olan kolistine karşı direnç, plazmidik *mcr-1* geni ile horizontal olarak toplumda ve hastane ortamında yayılabilmektedir. Bütün bu nedenler, çoklu antibiyotik direnci gösteren izolatlar için farklı tedavi seçeneklerini gündeme getirmiştir.

Amaç: Bu çalışmada, karbapenem dirençli *Klebsiella pneumoniae* izolatlarında, kloramfenikol duyarlılığını araştırmayı amaçladık.

Araç ve Yöntemler: Bu çalışmaya, Ankara, İstanbul'da yer alan iki eğitim araştırma hastanesinde yatan hastaların klinik örneklerinden izole edilen 31 karbapenem dirençli *Klebsiella pneumoniae* izolatı dahil edildi. İzolatlarda disk difüzyon yöntemi ile kloramfenikol duyarlılığı araştırıldı. Bunun için 0,5 McFarland'lık bakteri solüsyonları Müller-Hinton agar besiyerlerinin yüzeyine yayıldı; kloramfenikol diskleri (30 µg/ml) yerleştirildi; 37°C'de inkübasyonun ardından sonuçlar Clinical and Laboratory Standards Institute önerilerine göre değerlendirildi (Zon çapı ≥18 mm duyarlı, 13-17 mm orta duyarlı, ≤12 mm dirençli).

Sonuçlar: Çalışmada, 31 *Klebsiella pneumoniae* izolatınının 14'ü kloramfenikole duyarlı (%45,1), 2'si (%6,4) orta duyarlıydı.

Tartışma: Çoklu antibiyotik direnci gösteren *Klebsiella pneumoniae* enfeksiyonlarında kloramfenikol alternatif bir tedavi seçeneği olabilir. Ancak, kemik iliği supresyonu, aplastik anemi, nörotoksisite, optik nörit ve gri bebek sendromu gibi yan etkileri akılda tutulmalıdır.

O-11

CONGENITAL DIAPHRAGMATIC HERNIA - FETAL ENDOLUMINAL TRACHEAL OCCLUSION

Nur Nimet Saliha Akdağ¹, Çağrı Gülümser²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Department of Medicine, Ankara, Turkey

²Department of Obstetrics and Gynecology, University of Health Sciences, Ankara, Turkey

Introduction: It is just aimed to introduce a minimally invasive procedure fetal endoluminal tracheal occlusion which is not well known in our country.

Methods: Congenital diaphragmatic hernia (CDH) is a defect in the diaphragm allows herniation of abdominal contents into the thoracic cavity. Lung hipoplasia and persistent pulmonary hypertension are major mortality-related pathologies.

Genitourinary, gastrointestinal and cardiac anomalies are also associated with CDH.

The etiology of CDH is unclear. Genetic factors, nutritional deficiencies and

environmental exposures are possible etiologies. The incidence of CDH is

approximately 0.8 - 5 in 10.000 births. Prenatal diagnosis detects more than 50% of

CDH cases at second trimester (~ at 24. week) by ultrasound, fetal EKO, fetal MRI.

CDH is managed in the antenatal and postnatal period medically and surgically. The

survival of CDH is 70% - 90%. With ECMO, the survival is approximately 50%.

Results: Fetal endoluminal tracheal occlusion is an antenatal minimally invasive

procedure. CDH can be managed with fetal endoluminal tracheal occlusion in the

prenatal period. This procedure aims to prevent lung immaturity. Obstruction of

trachea with a balloon doesn't allow transition of pulmonary secretion to amniotic

fluid, so lung tissue stretch. Expanded lung also prevent herniation of abdominal

organs into the thoracic cavity. The criteria for selecting cases to perform fetal

endoluminal tracheal occlusion are singleton pregnancy, severe CDH (LHR<1, liver

herniation) with anatomically and chromosomally normal fetus.

Conclusion: This procedure improved survival. The mortality decreased to 20% from

80-90% in cases with poor-prognostic criteria. Studies about this procedure is ongoing.

So far, results are promising.

Key Words: congenital diaphragmatic hernia, fetal endoluminal tracheal occlusion, perinatology, fetal surgery

S-11

KONJENİTAL DİYAFRAM HERNİSİ – FETAL ENDOLÜMİNAL TRAKEAL OKLÜZYON

Nur Nimet Saliha Akdağ¹, Çağrı Gülümser²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Department of Medicine, Ankara, Turkey

²Department of Obstetrics and Gynecology, University of Health Sciences, Ankara, Turkey

Giriş: Ülkemizde uygulanmayan ama uygulanması planlanan, konjenital diyafram defektinin prenatal bir yönetim şekli olan fetal endolüminal trakeal oklüzyon yöntemini tanıtmak.

Materyal ve Yöntem: Konjenital diyafram hernisi, diyaframdaki bir defekttten (daha çok posterior ve solda) dolayı abdominal organların toraksa herniasyonu ile seyreden bir durum. Mortalite ile ilişkili patolojileri akciğer hipoplazisi ve persistan pulmoner hipertansiyon olmakla birlikte kardiyak, genitoüriner, gastrointestinal çeşitli sistem anomalileri eşlik etmektedir. Etiyolojisi net değildir, çevresel maruziyetler, genetik faktörler ve beslenme yetersizlikleri muhtemel etiyolojik faktörler arasındadır. 0.5-8/10.000 doğumda bir görülmektedir. Prenatal dönemde %50 nin üzerinde fetal USG, EKO ve MR ile daha çok 2.trimesterde (~24.hafta) tanı konulabilmektedir. Antenatal ve postnatal dönemde medikal ve cerrahi çeşitli yönetim şekilleri vardır. Sağkalım %70-90, ECMO ile tedavi edilenlerde %50'dir.

Bulgular: Mortalitesi %90 olan, kötü prognostik kriterleri (LHR<1, karaciğer herniasyonu olan) taşıyan vakalarda prenatal bir yönetim şekli olan, ülkemizde uygulanmayan Fetal endolüminal trakeal oklüzyon yöntemi mortaliteyi %50'ye, %40'a hatta 6 aylık sağkalımda %20'ye kadar düşürmüştür. Fetal endolüminal trakeal oklüzyon ile fetal trakea, USG eşliğinde balon ile oklüze edilerek akciğerlerin ürettiği sekresyonun çıkışı engellenir. Böylece hem herniye olan organların akciğerleri hipoplaziye uğratması önlenir hem de ekspanse olan akciğerlerin herniye olan organları abdomene itmesi amaçlanır.

Sonuç: Bu amaç doğrultusunda günümüze kadar gelişme gösteren yöntemin sonuçları yüz güldürücüdür.

Anahtar Kelimeler: konjenital diyafram hernisi, fetal endolüminal trakeal oklüzyon, perinatoloji, fetal cerrahi

O-12

EFFECT OF RESTLESS LEG SYNDROME ON ACADEMIC SUCCESS IN MEDICAL FACULTY STUDENTS

Abdullah Beşir ŞEN¹, Elif BOZKUŞ¹, Gülsüm AKDENİZ², Mehmet İlker YÖN³, Tahir Kurtuluş YOLDAŞ³

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyozifik AD, Elektronörofizyoloji Lab, Ankara, Türkiye

³Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji AD, Ankara, Türkiye

Objective: There is little research about the effect of Restles Leg Syndrome (RLS) on academic success and day time sleepiness. In this study, we aimed to determine the effect of RLS on day time sleepiness and the effect of RLS on academic gadepoint average (GPA).

Methods: Our study included 171 preclinic students in 2. and 3. years at AYBU Medical Faculty. RLS diagnosis was made according to International Classification of Sleep Disorders-3. International Restless Legs Syndrome Study Group (IRLSSG) survey was used to define the intensity of RLS. Epworth Sleepiness Scale (ESS) was used tofor the evaluation of the day time sleepiness of the students. Chi-square test was used to for the statistical analysis between GPA and RLS severity, RLS frequency and day time sleepiness.

Results: One-hundred-and-twenty of the students were women (70.2%), 51 of the students were men (29.8%). Seventeen of the students diagnosed as RLS (9.9%). Thirteen of them were women (76.5%) and only 4 of them were men (23.5%). GPA of the students with RLS was statically lower than the other students' GPA($p=0.02$). There was no statistically significant difference between GPA and RLS intensity ($p=0.516$). There was statistically significant difference between the frequency of RLS symptoms and GPA ($p=0.045$). Among students with RLS, students who have excessive day time sleepiness have statistically significantly lower GPA ($p=0.038$).

Discussion: RLS is a very common sleep related movement disorder which causes academic failure at school and concentration difficulty as well as in somnia and excessive day time sleepiness. Academic failure seems to have close relation with RLS frequency rather than RLS intensity.

S-12

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE HUZURSUZ BACAK SENDROMUNUN AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİ

Abdullah Beşir ŞEN¹, Elif BOZKUŞ¹, Gülsüm AKDENİZ², Mehmet İlker YÖN³, Tahir Kurtuluş YOLDAŞ³

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyozifik AD, Elektronörofizyoloji Lab,
Ankara, Türkiye

³Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji AD, Ankara, Türkiye

Amaç: Huzursuz Bacak Sendromu'nun (HBS) akademik başarı ve gün içi uykusuzluk üzerine etkisini inceleyen çok az çalışma vardır. Bu çalışma ile HBS'ningün içi uyku haline ve akademik not ortalamasına etkilerini inceledik.

Yöntem: Çalışmamız, AYBU Tıp Fakültesinde 2. ve 3. dönem 171 preklinik öğrencisi ile yapıldı. HBS teşhisi, Uluslararası Uyku Bozuklukları Sınıflandırılması-3'e göre yapıldı. Uluslararası Huzursuz Bacak Sendromu Çalışma Grubu anket soruları HBS'nin şiddetini tanımlamak için kullanıldı. EpworthUykululuk Skalası kullanılarak gün içiuyku halini yaşayan öğrenciler tespit edildi. Chi-square testi, HBS şiddeti ve not ortalamaları ile HBS sıklığı ve gün içi uykusuzluk arasındaki ilişkinin istatistiksel analizinde kullanıldı.

Bulgular: Araştırmamıza 120 kadın öğrenci (%70.2), 51 erkek öğrenci (%29.8) katıldı. 17 öğrenciye HBS tanısı konuldu (%9.9). 13 öğrenci kadın (%76.5) ve sadece 4 öğrencinin erkek (%23.5) olduğu belirlendi. HBS'li öğrencilerin not ortalamalarının diğer öğrencilerin not ortalamalarından daha düşük olduğu istatistiksel olarak belirlendi(p=0.02). HBS şiddeti ve not ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi(p=0.516). HBS semptomlarının sıklığı ve not ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görüldü(p=0.045). HBS'li öğrenciler arasında, gün içi aşırı uyku hali olan öğrencilerin not ortalamalarında istatistiksel olarak anlamlı düşüklük görüldü(p=0.038).

Sonuç: HBS sık görülen, akademik başarısızlığa ve dikkati toplayamama neden olabileceği gibi insomni ve gündüz aşırı uykululuk haline sebep olan uyku ile ilişkili bir bozukluktur. Akademik başarısızlık, HBS şiddetinden ziyade HBS sıklığı ile ilişkilidir.

O-13

EXAMINATION OF AGE-RELATED ARTICULAR CARTILAGE DEGENERATION IN C57BL/6 MICE AS KNEE OSTEOARTHRITIS MODEL

Hazal Latife Ünal^{*}, İkra Betül Oğuz^{*}, Gülben Akcan¹, Bahar Kartal¹, Ahmet Çevik Tufan¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology,
Ankara, Turkey

*equal contribution

Introduction: Osteoarthritis is a multifactorial, chronic and progressive disease. The primary pathology in osteoarthritis is joint failure due to degradation of the articular cartilage. One of the mouse models reported to be able to develop spontaneous osteoarthritis in the literature is C57Bl/6 mice. The aim of this study was to demonstrate the age dependent scorable histopathological changes of osteoarthritis in knee joint in C57Bl/6 mice.

Material and Methods: The knee joints dissected from 6, 9, 12, 15 and 18 months old C57Bl/6 mice that taken from KOBAY Experimental Animals Laboratory Inc. were decalcified and stained with Hematoxylin-Eosin. 15 sections that has 4 microns thickness were taken from each joint. Each section was divided to 4 different regions (Medial femoral condyle, Medial tibial plateau, Lateral femoral condyle, Lateral tibial plateau) and each region was scored individually. For scoring, semi-quantitative scoring system which is recommended by OARSI (Osteoarthritis Research Society International) was used. The sum of 60 scores obtained for each knee represented their index osteoarthritis score.

Results: No damage was found in the knee joints of 6 and 9 months old mice. Hematoxylin-Eosin retention loss and small fibrillations were detected on the surface of the articular cartilage without structural changes in the knee joints of 12 month old mouse. Histopathological findings of osteoarthritis were evident and the score increased at 15 and 18th months.

Conclusion: The scorable histopathological changes of osteoarthritis in C57Bl/6 male mice were observed at 12th month first. These findings will be used in our ongoing osteoarthritis studies.

Key Words: Osteoarthritis, knee joint, C57Bl/6 male mouse.

S-13

DİZ OSTEOARTRİT MODELİ OLARAK C57BL/6 FARELERDE YAŞA BAĞLI EKLEM KIKIRDAĞI DEJENERASYONUNUN İNCELENMESİ

Hazal Latife Ünal¹, İkra Betül Oğuz¹, Gülben Akcan¹, Bahar Kartal¹, Ahmet Çevik Tufan¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Ankara, Turkey

Giriş ve amaç: Osteoartrit multifaktöriyel olarak gelişen kronik bir hastalıktır. Osteoartritte görülen primer patoloji eklem kıkırdağındaki degradasyon sonucunda gelişen eklem yetmezliğidir. Literatürde spontan osteoartrit geliştirebildiği bildirilmiş fare modellerinden bir tanesi C57Bl/6 farelerdir. Bu çalışmanın amacı, C57Bl/6 farelerde diz ekleminde osteoartrite ait skorlanabilir histopatolojik değişikliklerin yaşa bağımlı değişiminin gösterilmesidir.

Materyal ve metod: Kobay Deney Hayvanları Laboratuvarı A.Ş'den alınan 6, 9, 12, 15 ve 18 aylık C57Bl/6 farelerden diseke edilen diz eklemleri dekalsifiye edilerek histolojik takibe alınmış ve Hematoksilen-Eozin ile boyanmıştır. Her eklemden 4 mikrometre kalınlığında 15'er kesit alınmıştır. Her kesit 4 farklı bölgeye bölünerek her bölge için (Medial femoral kondül, Medial tibial plato, Lateral femoral kondül, Lateral tibial plato) ayrı ayrı skorlanmıştır. OARSI (Osteoarthritis Research Society International) tarafından önerilen yarı kantitatif skorlama sistemi kullanılmıştır. Her diz için elde edilen 60 skorun toplamı o dizin osteoartrit skorunu temsil etmiştir.

Bulgular: 6 ve 9 aylık farelerin diz eklemlerinde herhangi bir hasara rastlanmamıştır. 12 aylık farelerin diz eklemlerinde yapısal değişim olmaksızın Hematoksilen-Eozin tutulum kaybı ve eklem kıkırdağı yüzeyinde küçük fibrilasyonlar tespit edilmiştir. 15. ve 18. aylarda osteoartrite ait histopatolojik bulguların belirginleştiği ve skorun yükseldiği gözlenmiştir.

Sonuç: C57Bl/6 erkek farelerde skorlanabilir osteoartrit histopatolojik değişikliklerinin 12. ayda başladığı tespit edilmiştir. Bu bulgular devam etmekte olan osteoartrit çalışmalarımızda kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit, diz eklemi, C57Bl/6 erkek fare.

O-14

ISCHEMIA MODIFIED ALBUMIN LEVELS IN PATIENTS WITH VITAMIN D DEFICIENCY

Bayram Ali ÇAKMAK¹, Emine Feyza YURT², Vahide YAŞAR¹, Kenan ADANÇ¹, Özcan EREL²,
Cemile BİÇER²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Department of Biochemistry, Ankara

Introduction: Vitamin-D (Vit-D) is a nutrient which has an important role in bone metabolism. However there is an increasing awareness of the effects of vit-D on several organ systems. Studies have demonstrated that vit-D deficiency has linked with the pathogenesis of various diseases such as diabetes, cardiovascular, neurological and autoimmune diseases. Vit-D deficiency has high prevalence in our country like many others. Blood proteins have protective role against free radicals which participates in etiopathogenesis of many diseases. The aim of our study was to investigate whether blood antioxidants namely thiols and ischemia modified albumin (IMA) levels are effected or not in vitamin deficiency patients.

Material-Method: Vit-D deficient patients (n=37) and the age and sex matched control samples (n=31) were selected from Ankara Atatürk Training & Research Hospital Biochemistry Laboratory. We measured IMA and thiol disulphide homeostasis in groups.

Results: Control group consist of 20 females and 11 males with a mean age 45±17 years, whereas disease group has 29 females and 8 males with a mean age 42,7±17,5 years. The mean of the vit-D levels are 25,4± 9,5 ng/mL and 10,3±2,8 ng/mL in the control group and the patient group respectively. We found that IMA levels are increased in the Vit-D deficient group compared to controls (p=0.042). The total thiol and disulphide levels are decreased significantly in patients (p=0.03 and p=0.018, respectively); the native thiol levels are decreased but not significant (p=0.12).

Conclusion: We found that IMA levels are increased and thiol disulphide homeostasis is decreased in vit-D deficient patients.

Key Words: Vitamin-D, Thiols, Oxidative stress, IMA

S-14

D VİTAMİNİ EKSİKLİĞİ OLAN HASTALARDA İSKEMİ MODİFİYE ALBUMİN DÜZEYLERİ

Bayram Ali ÇAKMAK¹, Emine Feyza YURT², Vahide YAŞAR¹, Kenan ADANÇ¹, Özcan EREL²,
Cemile BİÇER²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Vitamin D (Vit-D) kemik metabolizmasında önemli rol oynayan bir bileşendir. Bununla birlikte, vit-D'nin çeşitli organ sistemleri üzerindeki etkilerinin farkındalığı artmaktadır. Çalışmalar, vit-D eksikliğinin diyabet ya da kardiyovasküler, nörolojik ve otoimmün hastalıklar gibi çeşitli hastalıkların patojenezi ile bağlantılı olduğunu göstermiştir. Vit-D eksikliği, ülkemizde diğerleri gibi yüksek bir prevalansa sahiptir. Kan proteinleri, birçok hastalığın etiyopatogenezine katılan serbest radikallere karşı koruyucu role sahiptir. Çalışmamızın amacı, kan antioksidanlarının tiyol ve iskemi modifiye albumin (IMA) düzeylerinin, vitamin eksikliği olan hastalarda etkilenip etkilenmediğini araştırmaktır.

Materyal-Yöntem: Vit-D eksikliği olan hastalar (n = 37) ve yaş ve cinsiyet uyumlu kontrol örnekleri (n = 31) Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Biyokimya Laboratuvarı'ndan seçildi. Gruplarda IMA ve tiyol disülfid homeostazisi ölçüldü.

Bulgular: Kontrol grubu, yaş ortalaması 45 ± 17 olan 20 kadın ve 11 erkekti. Hastalık grubu yaş ortalaması $42,7 \pm 17,5$ olan 29 kadın ve 8 erkekti. Kontrol grubunda ve hasta grubunda, vit-D düzeylerinin ortalaması sırasıyla $25,4 \pm 9,5$ ng / mL ve $10,3 \pm 2,8$ ng / mL'dir. Vit-D eksikliği olan grupta IMA düzeylerinin kontrol grubuna göre daha yüksek olduğunu saptadık (p = 0.042). Total tiyol ve disülfür düzeyleri hastalarda anlamlı olarak azaldı (sırasıyla p = 0,03 ve p = 0,018); doğal tiyol seviyeleri azaldı ancak anlamlı değildi (p = 0.12).

Sonuç: Vit-D eksikliği olan hastalarda İMA düzeylerinin arttığı ve tiyol disülfid homeostazisinin azaldığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Vitamin-D, Tiyoller, Oksidatif stres, IMA

O-15

THE CORRELATION BETWEEN URIC ACID LEVELS AND OXIDATIVE STRESS IN PATIENTS WITH MYOCARDIAL INFARCTION

Vahide YAŞAR¹, Kenan ADANÇ¹, Emine Feyza YURT², Özcan EREL², Cemile BİÇER²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Department of Biochemistry, Ankara

Introduction: Hyperuricemia is a risk factor for the development of cardiovascular disease. Strong association is found between high uric acid levels and mortality in cardiac problems. Oxidative stress plays a role in myocardial infarction (MI) pathogenesis. Ischemia modified albumin (IMA) and thiol groups mainly in albumina reused as predictors of oxidant/antioxidant status of blood. We investigated their levels in MI patients and our hypothesis is if myocardial infarction patients have higher uric acid levels than controls and if there is any association between uric acid levels and these oxidative stress parameters.

Materials and Methods: The control group (13 females and 20 males, n=33) and MI patients group (8 females and 27 males, n=35) were selected from Ankara Atatürk Training and Research Hospital Clinical Biochemistry Lab. Total thiol, native thiol, disulphide and IMA were analysed.

Results: IMA, disulphide and uric acid levels are increased in patients compared to control group (p=0.008, p=0.05 and p=0.002; respectively). Native thiol levels are decreased in patients (p<0.001). We found that there is a negative correlation between uric acid and thiol levels (r=-0,41. p<0.05).

Conclusion: We found that oxidative parameters (IMA and disulphide) are increased in MI patients and antioxidative parameters are decreased. Uric acid levels, which is a strong predictive of mortality in MI patients, negatively correlate with thiols means thiol groups also might be used as a predictive marker in prognosis of MI. Further studies with large populations and long-term followup of MI patients may help to answer this question.

Key Words: Acute myocardial infarction, Ischemia modified albumin, reactive oxygen species, and ischemia.

S-15

HİPERLİPİDEMİ HASTALARDA OKSİDAT STRES PARAMETRELERİ

Vahide YAŞAR¹, Kenan ADANÇ¹, Emine Feyza YURT², Özcan EREL², Cemile BİÇER²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Department of Biochemistry, Ankara

Amaç: Yüksek serum lipit düzeyleri ateroskleroz ve kardiyovasküler hastalıkların gelişimi için bağımsız risk faktörleridir. Hiperlipidemide oksidatif stres, endotel hasarı hızlandırır. Albumin, büyük plazma proteini plazmada bir antioksidan olarak çalışır. Oksidatif stres sırasında, plazma proteininin tiyol gruplarını ve albümin içindeki değişiklikleri iskemi modifiye albümin (IMA) olarak değerlendirebiliriz. Ürik asit, koroner arter hastalığının güçlü bir göstergesidir. Hiperlipidemi hastalarında ürik asit, IMA düzeyleri ve tiyol / disülfür evreni değişip değişmediği hipotezini öne sürüyoruz.

Gereç ve Yöntem: Sağlıklı deneklerin ve hiperlipidemik hastaların serum örnekleri Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde biyokimya laboratuvarından alınmıştır. Sağlıklı bireylerde ve hiperlipidemik olgularda IMA, ürik asit ve tiyol / disülfid homeostazisi parametrelerini ölçtük.

Bulgular: Kontrol grubu (n = 31), yaş ortalaması 47,7 ± 13,09 olan 17 kadın ve 18 erkek olup, hasta grubu (n = 37), 16 kadın ve 17'si ortalama yaş 49,8'dir. ± 11,04 yıl. Hiperlipidemik hastalarda nativ tiyoller azalır ve disülfid düzeyleri anlamlı olarak artar (sırasıyla p = 0.03 ve p = 0.02). HDL-kolesterol ve disülfür arasında anlamlı negatif korelasyon vardır (p = 0.001); HDL-kolesterol ve ürik asit (p = 0.007). Trigliserit ve disülfid düzeyleri arasında pozitif korelasyon bulundu (p < 0.001).

Sonuç: HDL-kolesterol, kardiyovasküler hastalıkta mortalitenin bir göstergesi olan ürik asit ile ters ilişkilidir. Ayrıca tiyol / disülfid homeostazında değişiklik ve trigliserit ve disülfür düzeyleri arasındaki pozitif korelasyon ve HDL-kolesterol ile disülfür ve HDL-kolesterol ve ürik asit arasındaki negatif korelasyon, hiperlipidemide kan proteininin antioksidan durumundaki bozulmayı göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiperlipidemi, IMA, Tiyol, disülfür, ürik asit

P-01

ASSESSMENT OF THE PERSPECTIVE OF ANKARA UNIVERSITY STUDENTS ON TERMINATION OF FETUS WITH DETECTED CONGENITAL ABNORMALITY DURING PREGNANCY

Hasan Batuhan ÖNDER¹, Laden ELKIRAN¹, Mehmet Rıdvan VARLI¹, Nergis ÖZTÜRK¹,
Toykan Mahmut YELİZ¹, Deniz BİLLUR¹, Serdal Kenan KÖSE¹, Belgin CAN¹

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Aim: In our study we researched the medical, religious, judicial points of views of the students that studied at Ankara University during 2017-2018 using questionnaires. Moreover, increasing the awareness on this topic is also aimed. Literature was not very sufficient on this topic.

Methods: Our study is analytical cross-sectional and during this study we had face to face interactions with Ankara University students. Sample chosen for this study is Medical Faculty year 3 and 5 students, Faculty of Law, Theology, Educational Sciences year 2 and 4 students. 100 students are chosen randomly from each faculty making a total of 400 students. Scenarios, used for facilitate understanding, prepared. Independent variables are the demographic questions. Students were informed. They've given consent for taking part in the study. Results evaluated by SPSS for Windows 11.5 Chi-Squared and Student's T tests are used. Statistical significance is 0,05.

Findings: We compared the answers given to every question group prepared for scenarios among our control group which is Faculty of Education and the other faculties. We found statistical significance ($p < 0.05$) except Faculty of Law thus the faculties students are taking education at affect their opinions about termination excluding faculty of Law. Treatment possibility of abnormalities affects decision of termination.

Conclusion: In our society the ratio with disabilities is high. That made us research the perspective of Ankara University students on this subject. Our study showed that their opinions affected by their field of education. Treatment possibility of abnormalities increases the decision of termination. It is crucial to inform students taking part in our study about the legal legislation. Furthermore, this topic should be thoroughly discussed at each faculty.

Key Words: Congenital anomalies, Pregnancy, Termination, Disability, Students Studying at Ankara University

P-01

ANKARA ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN KONJENİTAL ANOMALİ TESPİT EDİLEN FETÜSLÜ GEBELİĞİN TERMİNASYONUNA BAKIŞ AÇILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Hasan Batuhan ÖNDER¹, Laden ELKIRAN¹, Mehmet Rıdvan VARLI¹, Nergis ÖZTÜRK¹,
Toykan Mahmut YELİZ¹, Deniz BİLLUR¹, Serdal Kenan KÖSE¹, Belgin CAN¹

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Amaç: İntrauterin dönemde, yapısal veya fonksiyonel bozukluklar sonucu oluşan konjenital anomaliler ülkemizde sıklığıdır.

Projemizde 2017-2018 eğitim döneminde Ankara Üniversitesi öğrencilerinin konjenital anomali tespit edilmiş fetüslü gebeliğin terminasyonuna tıbbi, hukuki, dini bakış açılarının anket kullanılarak değerlendirilmesi, duyarlılıklarının artırılması amaçlanmıştır. Literatür taramaları sonucunda konuyla ilgili araştırma bulunamamıştır. Öğrencilerin bu durumda yapacakları seçimler, ilerideki engellilik oranlarına ışık tutacaktır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmamız analitik-kesitsel tipte, Ankara Üniversitesi öğrencilerine yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır. Örneklemimiz Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 3 ve 5; İlahiyat, Hukuk ve Eğitim Bilimleri Fakülteleri Dönem 2 ve 4 öğrencilerini kapsamıştır. Her fakülteden rastgele 100 kişi, toplam 400 öğrenciyle görüşülmüştür. Veri toplama formlarımızın anlaşılabilirliğini artırmak için kullandığımız senaryolara özgün hazırlanmış sorular araştırmamızın bağımlı değişkenini oluştururken anketlerimizdeki demografik bilgiler bağımsız değişkenlerini oluşturmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilere çalışma hakkında bilgi verilip sözlü onamları alınmıştır. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu'nun etik kurul onayı alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesi SPSS for Windows 11.5 paket programında yapılmıştır. Değerlendirmelerde Ki-kare ve Student's t testleri kullanılmıştır. Anlamlılık sınırı 0.05'tir.

Bulgular: Senaryo 1 ve 2 için hazırladığımız tıbbi, hukuki, dini sorulara verilen cevapları kontrol grubu olan Eğitim Bilimleri Fakültesi ile Tıp, Hukuk ve İlahiyat Fakültesi arasında karşılaştırdık. Tıp ve İlahiyat Fakültelerinde alınan eğitim ile ilgili alan sorularına verilen cevap arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuş olup ($p < 0,05$) bu fakültelerde eğitim aldıkları alan ile gebeliğin terminasyonuna karar vermeleri arasında ilişki saptanmıştır. Anomalinin tedavi edilebilirliği gebeliğin terminasyonuna karar vermede etkilidir. Tedavi edilebilir anomalili fetüslü gebeliğin terminasyonuna öğrencilerin %27,75'i evet derken tedavi edilemeyen anomalili fetüslü gebelikte %24,5'i evet demiştir.

Sonuç: Toplumumuzdaki engelli bireylerin oranı fazladır. Bu bizi Ankara Üniversitesi öğrencilerinin bakış açılarını araştırmaya yönlendirdi. Bulgularımızla öğrencilerin eğitim aldıkları fakültelerin düşünce yapılarını etkilediğini saptadık. Anomalinin tedavi edilebilme imkanı gebeliğin terminasyon kararını artırmaktadır. Engelli bireylere sunulan hizmetlerin artırılması ve öğrencilerin de yasal mevzuat hakkında bilgi sahibi olmaları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Anomali, Gebelik, Terminasyon, Engelli, Ankara Üniversitesi Öğrencileri

P-02

İMMÜN TROMBOSİTOPENİDE BİR RİSK FAKTÖRÜ OLARAK KADIN CİNSİYETİN ROLÜ

Berna Nur Karataş¹, Mehmet Ali Uçar²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi

²Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hematoloji Bölümü

Giriş: İmmün trombositopeni (İTP), trombositlere karşı oluşan otoantikörlerin trombositopeni yapması ile seyreden edinsel bir hastalıktır. Tanısı trombositopeni yapan diğer nedenler dışlanarak konulmaktadır. Klinikte kanama bulguları olabilir. Bu bulgular genellikle ekimoz, peteşi, epitaksis, menoraji ve diş eti kanaması şeklindedir. İTP' de farklı tedaviler mevcuttur ancak birinci sırada genellikle steroid verilmektedir. Biz bu çalışmamızda İTP hastalarının klinik süreçlerini retrospektif olarak değerlendirdik.

Materyal ve Metod: Çalışmamızda Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesinde İTP takipli 116 hastanın dosyası incelenmiştir. Bu çalışmada İTP hastalarının cinsiyetlerine, tanı yaşlarına ve atak zamanlarına, aldıkları tedavilere, kanama öykülerine, laboratuvar parametrelerine (Plt,HGB...), megakaryosit ve kemik iliği incelemelerine, *Helicobacter pylori* pozitifliğine ve atak zamanlarına bakılmıştır.

Bulgular: İTP tanısı ile değerlendirilen 116 hastanın 80'i kadın, 36'sı erkekti (K/E:2,2). Tanı anında olguların yaş ortalaması 43 (Aralık; 17-86) idi. Olguların başlangıç trombosit değerleri $1 \times 10^9/L$ ile $100 \times 10^9/L$ arasında değişmekteydi (ortalama $46,6 \times 10^9/L$). 25 olgu kanama (burun, ağız, idrar, menoraji, gastrointestinal kanama) ile başvurdu. Olguların 9'ünde kanama bulgusu saptanmadı. Splenektomi işlemi 29 (%25) hastaya uygulandı. *Helicobacter pylori* saptanan hasta sayısı 22 (%19) olarak saptandı. *Helicobacter pylori* pozitifliğinin, kanama, trombositopenik atak sayısı, tanı anındaki trombosit sayısı ile ilişkisi saptanmadı. Trombosit değeri bir defa $30 \times 10^9/L$ altında olan hasta sayısı 41(35,3), 2 olan hasta sayısı 25 (%21,6) olduğu gözlemlendi. Trombositopenik atak sayısı kadın/erkek oranı (3,29) olarak saptandı. Kadın hastalarda trombositopenik atak sayısının daha fazla olduğu, tanı anındaki trombosit değerinin daha düşük olduğu istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0,005$). Kadınlarda kanamanın daha sık olduğu gözlemlendi. Tanı anında trombosit sayısı düşük olan hastalarda trombositopenik atak sayısının ve kanamasının daha fazla olduğu istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p < 0,05$). Trombositopeni atağının en sık yaz mevsiminde (%33) ortaya çıktığı gözlemlendi ancak istatistiksel olarak anlamlı değildi.

Tartışma: Diğer otoimmün hastalıklarda olduğu gibi İTP de kadın cinsiyette sık görülmektedir bu diğer çalışmalarda da gösterilmiştir. Bunun nedeni tam olarak aydınlanmasa da hormonlar, çevresel faktörler, genetik sebepler suçlanmıştır. Bugün en çok kabul edilen görüş X kromozomu kontrolündeki genlerin inflamasyon ve immüniteyle ilişkisine bağlanmıştır. Çalışmamızda İTP'nin kadınlarda daha sık görüldüğü aynı zamanda kadın cinsiyette kanamanın ve atak sayısının belirgin yüksek olduğu bulunmuştur. Bu hasta grubunun trombositopenik atak sayısı ve kanama açısından yakın takip edilmesi gerekir.

Sonuç: Diğer otoimmün hastalıklarda olduğu gibi İTP de kadın cinsiyette sık görülmektedir bu diğer çalışmalarda da gösterilmiştir. Bunun nedeni tam olarak

aydınlanmasa da hormonlar, çevresel faktörler, genetik sebepler suçlanmıştır. Bugün en çok kabul edilen görüş X kromozomu kontrolündeki genlerin inflamasyon ve immüniteyle ilişkisine bağlanmıştır. Çalışmamızda İTP'nin kadınlarda daha sık görüldüğü aynı zamanda kadın cinsiyette kanamanın ve atak sayısının belirgin yüksek olduğu bulunmuştur. Bu hasta grubunun trombositopenik atak sayısı ve kanama açısından yakın takip edilmesi gerekir.

P-03

EFFECTS OF DIFFERENT LEVELS OF COMBINED SIMVASTATIN AND VITAMIN D ON SW1353 HUMAN CHONDROSARCOMA CELL LINE

Dursun NAR¹, Merve Ünver¹, Elif Sıla Demir¹, Gamze AVCIOĞLU^{2,3},
Betül ÖZBEK İPTEÇ^{2,3}, Leyla Didem KOZACI²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Ankara

³Ankara Atatürk Training and Research Hospital, Department of Medical Biochemistry, Ankara

Introduction: Chondrosarcoma is a type of cancer composed of transformed cells that produce cartilage (1). Simvastatin is a lipid lowering medication that is used for decreasing elevated levels of lipids and risk of cardiovascular problems. Previous experiments have shown that simvastatin can also prevent tumor growth (2). On the other hand, several studies have shown that vitamin D reduces the risk of cancer and has apoptosis-inducing effects on cancer cells (3, 4). In this study, we aim to investigate the effects of vitamin D and simvastatin (alone/combination) on chondrosarcoma cells.

Materials and Methods: SW1353 cell lines were cultured and treated with different levels of simvastatin (1 µM, 5 µM, 10 µM) with/without vitamin D (10⁻⁷ M). After 48h of incubation, protein levels were measured by Bradford Assay (NYZ Bradford Reagent), LDH levels were measured by Cytotoxicity Detection Kit (Roche LDH Kit) and cell proliferation was analysed by XTT assay.

Results: Simvastatin (1 µM, 5 µM, 10 µM) and its combination with vitamin D (10⁻⁷ Vit D + 1 µM, 5 µM, 10 µM simvastatin) decreased the toxicity in cells and increased cell proliferation.

Discussion: Although vitamin D and simvastatin did not cause any cytotoxicity in cells when used alone, we observed a cytotoxic effect in combined application of the two mediators at higher doses of simvastatin.

Key Words: Simvastatin, Vitamin D, Chondrosarcoma, Proliferation, Cytotoxicity

P-04

COULD TROPONIN T LEVELS BE A BIOMARKER OF ATHEROSCLEROTIC CAROTID DISEASE IN ACUTE ISCHAEMIC STROKE?

Emine Uğuz¹, Mehmet İlker Yön²

¹Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem 5 öğrencisi, Ankara

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Ankara

Background And Purpose: Elevated early troponin T levels are a biomarker of acute coronary syndrome. But recent studies suggest possible association of troponin with stroke. We aimed to investigate the relationship between carotid stenosis, carotid plaque morphology and elevated troponin levels.

Methods: We retrospectively reviewed patient files with acute ischaemic stroke who are admitted to Ankara Atatürk Education and Research Hospital Neurology clinic between June and September 2018. We included patients whose troponin levels were measured during the first admission at the emergency room. We also noted patient demographics, clinical characteristics, cardiac variables and if there is insular area infarct. We excluded patients under 18-years-old, patients with chronic renal failure and pregnant women.

Results: We reviewed 63 patient's files. The mean age was 74.70 [51-98]. Thirty-four of patients were women (54%). There was a statistically significant difference between with high levels of troponin T and carotid plaque morphology ($p=0.029$) and diabetes ($p=0.049$). Also there was statistically significant and moderate correlation between troponin T and CRP levels ($p=0.006$, $r=0.343$)

Conclusions: A possible cause of troponin T elevation in acute stroke may be vascular smooth muscle damage due to inflammation in especially complicated carotid atherosclerotic plaques. Simultaneous elevation of CRP with troponin T support our hypothesis.

P-05

A TECHNOLOGY ADVENTURE: ROBOTIC SURGERY

Ezgi Aysu Şahin¹, Deniz Mavi¹

¹Hacettepe University Faculty of Medicine, Semester 3

Introduction and Objective: From surgical procedures that we can see the first successful specimens in Anatolia about 10,000 years ago, the gigantic voyage to today's surgical robots; 4.528 robotic surgery system with 5,000,000 in 66 countries da Vinci Surgical System with FDA approval in 2000, which led to more surgery it stands out. A brief history of surgery in the poster will be summarized and is currently the most modern advantages and disadvantages of the case of da Vinci robotic surgery "and Robotic Microsurgery; operation time. The budget will be discussed in terms of recovery time, aesthetic concerns and usability by the surgeon. Especially Statistical data will be exhibited to our enthusiastic colleagues via sergilen robotic radical prostatectomy surgery and today's surgery will be evaluated.

Method: While doing this research, many scientific article sites such as Pubmed, Lancet, Medscape, Up to Date and we worked with our teacher from Hacettepe University Department of Urology.

Results: A healthy man's risk of developing prostate cancer for life was approximately 17%. Per year in the US 250,000 men have prostate cancer and 95% of these people are over 45 years of age. Radical prostatectomy surgery is one of the most effective treatment methods. Well differentiated undergoing radical prostatectomy 10-year disease-specific survival rate of patients with tumor is over 90%.

Conclusion: Traditional radical prostatectomy operations are performed with a large surgical incision. And this is the patient's heal longer after surgery, longer hospitalization, more wound infection exposure to the eye and a large scar on the patient. Robotic in recent years prostatectomy can be performed with very small incisions and thus less traumatic treatment alternatives are offered.

Key Words: Robotic Surgery, Prostate Cancer, Robotic Radical Prostatectomy.

P-05

BİR TEKNOLOJİ SERÜVENİ: ROBOTİK CERRAHİ

Ezgi Aysu Şahin¹, Deniz Mavi¹

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem 3

Giriş ve Amaç: Yaklaşık 10.000 yıl önce Anadolu'da ilk başarılı örneklerini görebildiğimiz cerrahi işlemlerden, günümüz cerrahi robotlarına uzanan devasa yolculukta; 4.528 robotik cerrahi sistemi ile 66 ülkede 5.000.000'dan fazla ameliyat gerçekleştirilmesini sağlayan 2000 yılında da FDA onayı alan “da Vinci Cerrahi Sistemi” karşımıza çıkmaktadır. Posterde cerrahinin kısa bir tarihçesi özetlenecek olup günümüzde cerrahinin aktif uygulanmakta olan en modern hali “da Vinci robotik cerrahisi”nin ve Robotik Mikrocerrahinin avantajları ve dezavantajları; ameliyat süresi, bütçe, iyileşme süresi, estetik kaygılar ve cerrah tarafından kullanılabilirliği açısından tartışılacaktır. Özellikle “robotik radikal prostatektomi” ameliyatı üzerinden istatistiksel veriler bilime hevesli arkadaşlarımıza sergilenecek olup günümüz cerrahisi değerlendirilecektir.

Yöntem: Bu araştırmayı yaparken Pubmed, Lancet, Medscape, Up to Date gibi birçok bilimsel makale sitelerini kullanıp Hacettepe Üniversitesi Üroloji Anabilim Dalı öğretim üyemizin deneyimlerinden ve referanslarından yararlandık.

Bulgular: Sağlıklı bir erkeğin hayat boyu prostat kanserine yakalanma riski yaklaşık olarak %17'dir. ABD'de yılda 250 bin erkekte prostat kanseri saptanmaktadır ve bu kişilerin %95'i 45 yaş üzerindedir. Radikal prostatektomi ameliyatı mevcut tedavi yöntemlerinden en etkin olanıdır. Radikal prostatektomi operasyonu geçiren iyi diferansiye tümörlü hastaların 10 yıllık hastalığa özgü sağ kalım oranları %90'ın üzerindedir.

Sonuç: Geleneksel radikal prostatektomi operasyonları büyük bir cerrahi kesi ile yapılmaktadır. Bu da hastanın operasyondan sonra geç sürede iyileşmesine, daha uzun süre hastanede yatmasına, daha fazla yara enfeksiyonu riskine maruz kalmasına ve hastada büyük bir yara izine yol açmaktadır. Son yıllarda yaygınlaşan robotik prostatektomide ise çok küçük kesiler ile operasyon yapılabilmekte ve böylece hastalara daha az travmatik bir tedavi alternatifi sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Robotik Cerrahi, Prostat Kanseri, Robotik Radikal Prostatektomi.

P-06

KADINLARIN PAPSMEAR TESTİ YAPTIRMA DURUMLARINI ETKİLEYEN SOSYO-KÜLTÜREL FAKTÖRLER

Derya Canberi¹, Raziye Desdicioğlu², Ayşe Filiz Yavuz²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dönem 3

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları Ve Doğum Anabilim Dalı

Amaç: Serviks kanseri genital kanserler içinde erken tanısı mümkün olan bir kanserdir. Dünyada, özellikle gelişmekte olan ülkelerde serviks kanseri jinekolojik kanserler arasında 1.sırada yer almaktadır. Çok eşlilik, erken yaşta cinsel aktiviteye başlanması, sigara ve düşük sosyo-ekonomik durum önemli risk faktörlerindedir. Pap-smear testi, serviks kanserinin erken tanısı için kullanılan etkin, kolay uygulanabilir ve ucuz bir yöntemdir. Papsmear taramasının etkin kullanıldığı toplumlarda serviks kanseri insidansı azalmıştır. Bu çalışmada, kadınların Papsmear testi yaptırma ve kültürel düzeyleri arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı bir araştırma olarak, Eylül ve Ekim 2018 tarihleri arasında, Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi ve Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesinde, çalışmaya katılmayı kabul eden 30 araştırma görevlisi, 4 hemşire ve 23 doktor arasında çeşitli sorularla veri toplanarak yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmamıza katılan 57 kadının yaş ortalaması 37,75±6,09 (25-57) idi. Kadınların ortalama evlilik süreleri 0-25 yıl arasında idi (ort; 11,18 ±6,86). Smear aldırılan kadın sayısı 45 iken (%78,9), smear aldırılmayan kadın sayısı 12 (%21,1) idi. Smear alınmış olan grupta doğum yapmış olan kadın oranının ve sosyal medya kullanan kadın oranının anlamlı yüksek olduğu görüldü (p<0.05). Smear alınan ve smear taraması hakkında doğru bilgi sahibi olan kadınlarda yılda okunan kitap sayısını anlamlı yüksek olduğu görüldü (p<0.05).

Sonuç: Bu çalışmada katılımcıların PapSmear testi yaptırma düzeylerinin sosyal medya kullanımı ve yılda okunan kitap sayısı ile doğru orantılı olarak arttığı görülmüştür. Araştırmamıza katılan kadınlar arasında smear aldırma oranının düşük kaldığı ve bu konuda farkındalık artırıcı çalışmalara ihtiyaç olduğu düşünülmüştür.

P-07

SOCIAL MEDIA USAGE OF MEDICAL SCHOOL STUDENTS, HEALTH RELATED SOCIAL MEDIA USAGE, ANXIETY AND DEPRESSION LEVELS AND THE FREQUENCY OF SLEEP DISORDERS AND THE RELATIONSHIP BETWEEN THESE FACTORS AND THE SUCCESS OF THE COURSE

Kazım Sağlam¹, Mouzafer Ali Imam¹, Şadiye Gümüşyayla²

¹Faculty of Medicine, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Turkey

²Nerology Department, Ataturk Research and Training Hospital

Aim: The aim of this study is to evaluate social media usage, social media usage in medicine and their attitudes towards use of social media in medicine, anxiety and depression levels, sleep disorders and to examine the relation between these and their grade point averages among the Ankara Yıldırım Beyazıt University students.

Material and Method: 70 medical faculty students were included in the study. Beck Depression Scale (BDS), Pittsburgh Sleep Disorder Index (PSDI), Hamilton Anxiety Scale (HAS), Berlin Sleep Questionnaire (BSQ), Epworth Sleepiness Scale (ESS), Stanford Sleepiness Scale (SSS), Life Satisfaction Scale, Positive Negative Affect Scale (PANAS), scale of social media use of family physicians (AKTEK) were applied to all participants. Furthermore, social media usage periods of individuals and information levels and usage conditions of health related and health unrelated social media applications were determined. The grade point average obtained from the committees was calculated and their relation with social media usage, anxiety, depression and sleep disorders were examined.

Results: The majority of students were using social media several times a day. The average time of Daily social media usage calculated $157.14 = 82.92$ minutes and the committee average score calculated $66.16 = 11.89$. Only 1 student knew about 1 health-related social media application. %58.5 of the students had depression and %81.4 had anxiety. %68.5 of the students had day time sleepiness. %67.1's of students sleep quality was bad. A positive and significant correlation was found between the PSDI scores of the individuals and BDS scores and HAS scores (respectively $p=0.012$, $p=0.001$). A positive and significant correlation was found between ESS scores of individuals and HAS and BDS scores (respectively $p=0.001$, $p=0.007$).

Conclusion: Medical students spend a lot of time on social media but their usage and awareness of apps related to health are quite low. Depression and anxiety are one of the reasons for bad sleep quality for medical students. The relation between sleepiness during the day and anxiety and depression may be reciprocal.

Key Words: Social media, use of social media in health, sleep disorders

P-07

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYA KULLANIM DURUMLARI, SAĞLIKLA İLİŞKİLİ SOSYAL MEDYA KULLANIM DURUMLARI, ANKSİYETE VE DEPRESYON DÜZEYLERİ VE UYKU BOZUKLUKLARI SIKLIĞI VE BU FAKTÖRLERİN DERS BAŞARISI İLE İLİŞKİSİ

Kazım Sağlam¹, Mouzafer Ali İmam¹, Şadiye Gümüşiayla²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

²Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji Kliniği

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri arasında sosyal medya kullanım durumlarını, tıp ile ilişkili sosyal medya kullanım durumlarını ve tıpta sosyal medya kullanımına yönelik tutumlarını, anksiyete ve depresyon düzeylerini, uyku bozukluklarını değerlendirmek ve bunların not ortalamaları ile ilişkisini incelemektir.

Yöntem: Çalışmaya 70 tıp fakültesi öğrencisi dahil edildi. Çalışmaya katılan tüm bireylere Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), Pittsburgh Uyku Bozuklukları İndeksi (PUKİ), Hamilton Anksiyete Ölçeği (HAÖ), Berlin Uyku Anketi (BUA), Epworth Uykululuk Ölçeği (EUÖ), Stanford Uykululuk Ölçeği (SUÖ), Yaşam doyum ölçeği, Pozitif Negatif Duygulanım Ölçeği (PANAS), Aile Hekimlerinin Sosyal Medya Kullanımı Ölçeği (AKTEK) uygulandı. Ayrıca bireylerin sosyal medya kullanım süreleri, sağlıkla ilişkisiz ve sağlıkla ilişkili bazı sosyal medya uygulamalarına ait bilgi düzeyleri ve kullanım durumları belirlendi. Komitelerden aldıkları not ortalamaları hesap edildi ve bu not ortalamaların sosyal medya kullanımı, anksiyete, depresyon ve uyku bozuklukları ile olan ilişkisi incelendi.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin çoğunluğu günde birkaç kez sosyal medya kullanıyordu. Günlük sosyal medya kullanım süresi ortalaması 157.14 ± 82.92 dakika, komite puan ortalaması 66.16 ± 11.89 olarak hesaplandı. Sadece 1 öğrenci 1 tane sağlıkla ilişkili sosyal medya uygulamasını biliyordu. Öğrencilerin %58,5'nin depresyonu, %81,4'ünün anksiyetesi vardı. Öğrencilerin %68,5'inin gün içi uykululuğu mevcuttu. Öğrencilerin %67,1'inin uyku kalitesi kötüydü. Bireylerin PUKİ puanları ile BDÖ puanları ve HAÖ puanları arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişki saptandı (sırasıyla; $p=0.012$, $p=0.001$). Bireylerin EUÖ puanları ile HAÖ ve BDÖ puanları arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişki saptandı (sırasıyla; $p=0.001$, $p=0.007$).

Tartışma ve Sonuç: Tıp Fakültesi öğrencilerinde sosyal medya platformlarında geçirilen süre uzun fakat sağlıkla ilgili sosyal medya uygulamalarına karşı farkındalık ve kullanım düzeyi düşüktür. Tıp Fakültesi öğrencilerinde anksiyete ve depresyon kötü uyku kalitesinin bir nedenidir. Anksiyete ve depresyon ile gün içi uykululuk arasındaki ilişki resiprokal olabilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, sağlıkta sosyal medya kullanımı, uyku bozuklukları

P-o8

EFFECT OF SMOKING NARGHILE ON FEV₁ VALUE OF 16-17 YEAR OLD MALES WITH A BMI OF 19-20

El Saleh A¹, Zein I²

¹Yildirim Beyazıt University, Faculty of Medicine, Ankara, Turkey

²Abu Dhabi International School, Biology Department, Abu Dhabi, UAE

Introduction: Narghile smoking has grown very commonly in today's culture, particularly in the Middle East and Anatolian area. The people dismiss concerns about the health risks resulting from smoking narghile. According to a hypothesis, narghile smoking may lead to form of excess mucus on the wall of the bronchioles, clogging of air passage in terms of inhalation and exhalation, and bronchial obstruction. This will cause the FEV₁ in teenage narghile smokers to be lower than that of teenage non-smokers.

Aim: This study was aimed to investigate FEV₁ (Forced Expiratory Volume in 1 second) values in narghile smokers.

Materials and Methods: Twenty male smokers and 20 male non-smokers, aged 16-17, with a BMI (Body Mass Index) between 19-20, participated by blowing into a Vernier Spirometer, and the FEV₁ values were recorded.

Results: The mean values of smokers (5.623) was lower than that of non-smokers (6.052). There was a significant difference between the mean value of the smokers and non-smokers.

Conclusion: In conclusion, this experiments suggests that smoking narghile has very similar risks to cigarettes in that it causes obstruction of the lungs, and thus reduces the total volume capacity of the lungs to inhale and exhale as much air as a healthy individual can.

P-09

HISTOLOGIC EXAMINATION OF MOUSE EYEBALL AND DEVELOPMENTAL EXPRESSION OF P97/VCP

Mohamed Elgahlan¹, Gülben Akcan¹, Ebru Alimoğulları¹, Bahar Kartal¹, Sevil Çaylı¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Ankara

Introduction: In this study, we aimed to investigate the distribution pattern of p97/VCP in the mouse eyeball during postnatal development. p97/Valosin containing protein (VCP) is a member of the ATPase super-family associated with diverse cellular activities (AAA-ATPase). p97/VCP operates as a molecular chaperon during many cell processes, such as membrane fusion, programmed cell death, B and T cell activation, transcriptional regulation, endoplasmic reticulum (ER)-associated degradation, cell cycle regulation, autophagosome maturation and sperm capacitation. Although the expression of p97/VCP in rat retina has been studied, its presence and distribution during the postnatal development of mouse retina remains to be elucidated. Therefore, we aimed to investigate the distribution of p97/VCP in the Mouse eyeball during postnatal development.

Material and Methods: Eyeballs from 1-, 5-, 15-, 35- and 50-days-old mice were examined by immunohistochemistry and protein localization was determined by light microscopy. For the histologic examination, eyeballs from each animal were fixed in formaldehyde for 72 hours immediately upon collection, dehydrated, and embedded in paraffin. Serial sections, 5 µm thick, were collected on slides and stained with hematoxylin-eosin. Photomicrographs were taken with a Olympus microscopy.

Results: In the retinal part of eyeball, corneal epithelium, sclera and ciliar bodies had prominent p97/VCP expression during the mouse postnatal development. In the 1-day-old mouse retina, p97/VCP was strongly expressed in the neuroblast layer. In the 5 and 15 day old mouse retinas, ganglion cell layer (GCL), inner nuclear layer (INL), outer nuclear layer (ONL), inner segment (IS) of the photoreceptor layer, and retinal pigment epithelium were immunopositive for p97/VCP. p97/VCP immunoreactivity increased significantly in the 35-day-old mouse retinas. Additionally, retinal pigment epithelium (RPE) showed strong immunostaining for p97/VCP in the 35- and 50-day-old mouse retinas. No significant changes were observed in the retinal morphology of the 35-day-old mouse compared to the 50-day-old mouse.

Conclusion: These results defined the altered and increased expression of p97/VCP in the mouse eyeball during the postnatal development of mouse. Our studies related the function of p97/VCP in mouse eyeball will be done in cell culture lab.

Key Words: Eyeball development, mouse, postnatal development, p97/VCP.

P-10

A RARE CAUSE OF INTRACTABLE VOMITING IN CHILDHOOD: COMBINATION OF GASTROPARESIS, GASTROPTOSIS AND INFECTION OF HELICOBACTER PYLORI IN A CHILD

Ş. Hızlı¹, Y.M. Ramazanoğlu¹, H.S. Keser², H.N. Şahin², M.E. Güneş²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencisi

Abstract: Intractable vomiting is a repetitive event and resistant against medical treatment. Gastroparesis is a condition consisting of impaired gastric motility causing to prolonged emptying time of stomach content without any mechanical obstruction. Gastroptosis is the abnormal downward displacement of the stomach. Helicobacter pylori is a gram negative microorganism that may affect the motility of gastrointestinal tract through inflammation.

Case Report: Gastroparesis is a rare condition in childhood. We report a case of gastroparesis associated with gastroptosis and infection of Helicobacter pylori in an 11 year old girl. Patient complained of intractable nausea and vomiting since four weeks. The laboratory and radiological evaluations revealed. Gastroparesis associated with gastroptosis. We searched the literature in this regard, but we found only a few similar cases with idiopathic gastroptosis in childhood. The patient was treated conservatively. Six months after the initial diagnosis and suitable treatment with special enteral diet, the complaints and symptoms of dyspepsia and vomiting disappeared completely.

Conclusion: Gastroparesis associated with gastroptosis is a rare pathologic combination that can be treated conservatively with satisfying results.

P-11

IMMUNOHISTOCHEMICAL EXAMINATION OF P97 / VCP EXPRESSION IN DEVELOPMENTAL MOUSE KIDNEY

Özenay Arslan¹, Gülben Akcan¹, Ebru Alimoğulları¹, Bahar Kartal¹, Sevil Çaylı¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Medical Faculty, Department of Histology and Embryology, Ankara, TURKEY

Introduction: p97 / Valosin-containing protein (VCP) is a multifunctional protein which is a member of ATPase family. VCP is localized in the cytoplasm of mamalian cells, such as endoplasmic reticulum, Golgi, mitochondria and endosomes. Although the expression of p97 / VCP has been studied in many types of cells and tissues, it is not yet to determine localization of p97 / VCP in the developmental renal tissue at cellular level. Therefore, the aim of our study is to histochemically investigate the developing mouse kidney and to determine the immunolocalization of p97 / VCP.

Material and Methods: In order to examine the developmental Mouse kidney histologically, renal tissues of postnatal 1, 5, 15, 35 days and adult 50 days-old mice were taken. After routine histological process, and hematoxylin eosin staining, the development of kidney tissue was examined. The expression of p97 / VCP was determined in postnatal developing renal tissue by using the immunohistochemistry method. The development of Mouse kidneys was evaluated under light microscope and photographed. p97 / VCP expression was determined by HSCORE analysis.

Results: Histochemical investigations under the light microscope showed that the histological structure of the Mouse kidney in postnatal period continued in the adult period. The distinction between cortex and medulla was observed very clearly in postnatal kidney tissues. The glomerulus, distal and proximal tubules can be seen in the cortex from the early postnatal 1st and 5th days, however the development of medulla was observed from the 15th day. The expression of P97 / VCP in both cortex and medulla was determined on postnatal development days. This expression was increased due to postnatal development determined by HSCORE analysis

Conclusion: According to these findings, p97 / VCP is expressed in developing kidney tissue and it was determined that increased expression of p97 / VCP related with the development. Our studies related with the function of p97 / VCP in HEK293 (human embryonic kidney cells) are performed in cell culture laboratory.

Key Words: Mouse kidney, postnatal development of kidney, p97 / VCP, immunohistochemistry, histochemistry.

P-12

INVESTIGATION OF GROUP A, C, G BETA STREPTOCOCCI IN CHILDREN WHO ADMITTED TO THE HOSPITAL WITH A COMPLAINT OF SORE THROAT

Hilal Zeynep Tekeş¹, Merve Yürek¹, Burak Yürek², Tuba Dal¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Department of Microbiology, Ankara, TURKEY

²Atatürk Education and Research Hospital Pediatric Clinic, Ankara, Turkey

Sore throat is constitutes 1-5% of all applications. Acute tonsillopharyngitis is the most common cause of pain in the throat. Viral agents of acute tonsillopharyngitis are EBV, CMV, Adenovirus, Rhinovirus. The most common bacterial cause of acute tonsillopharyngitis is group A Beta Hemolytic streptococci (GAS, *Streptococcus pyogenes*). Untreated Acute tonsillopharyngitis is common complaint in outpatient practice in pediatric practice may be non-suppurative as peritonsil abscess, otitis, mastoiditis after pharyngitis, or non-SUPURATIVE complications such as acute rheumatoid fever (ARA) and acute glomerulonephritis (AGN). Group A beta-hemolytic streptococci are separately according to M proteins. Of these types, 1,3,5,6,18,19,24 are more responsible for pyoderma and AGN and type 49,55,57 can cause rheumatic fever. Group C and G can cause pharyngitis and AGN and can not cause rheumatic fever.

Group A beta hemolytic streptococcal infections are frequently seen in 5-15 years of age, regardless of gender discrimination. It can cause epidemics in crowded environments such as nests, schools and barracks by passing through people through droplets. It can also pass through food, water (human contamination), contaminated dust, clothes, blankets and other items. Group A beta hemolytic streptococcal pharyngitis is characterized by sudden sore throat, fever, headache, dysphagia, abdominal pain, nausea, vomiting, cervical LAP (lymphadenopathy). Diagnosis is made with clinical and throat culture. Tonsil or posterior pharyngeal culture is taken. The false negativity of cultures is around 10%. Carrier distinguish can not do with growing in the culture or not grow. There is also a rapid diagnostic test of streptococci with group A carbohydrate antigen acid extraction. The specificity and sensitivity of this test depends on the appropriate culture taking. Detection of DNA probes by optical immunoassay and combination is also rapid and novel. Throat culture in a child with pharyngitis should be made by considering the age, clinical signs and symptoms of the patient, season, family and community epidemiology, contact history, presence of ARA or AGN in the family. In addition, after treatment, individuals with symptoms should also be cultured. In group A beta hemolytic streptococcal pharyngitis, infectivity is high during acute infection. In untreated cases, transmission is reduced after the first week, and 24 hours after the appropriate antibiotic treatment, the transmission is lost. Despite the decrease in the number of bacteria in the carriers and the risk of transmission due to the removal of the bacteria by nasal secretions, these individuals may be the source of GAS in the community.

Group C, G beta hemolytic streptococci can be found as asymptomatic colonized in pharynx. Some of these individuals may develop invasive disease. However, the treatment of Group C, G beta hemolytic streptococci isolated individuals is a controversial.

P-13

COMPARATIVE ANALYSIS OF FORMIC ACID + FORMALDEHYDE AND HYDROCHLORIC ACID + FORMIC ACID DECALCIFICATION METHODS IN HISTOLOGICAL STUDIES OF BONE TISSUE

İkra Betül Oğuz^{*}, Hazal Latife Ünal^{*}, Bahar Kartal¹, Gülben Akcan¹, Ahmet Çevik Tufan¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology,
Ankara, Turkey

*equal contribution

Introduction: Decalcification is required for histological studies in bone tissue. The decalcification time varies depending on the material size and the agent used. Based on this information, right knee joints of C57Bl/6 mice were treated with formic acid + formaldehyde and left knee joints were treated with hydrochloric acid + formic acid and two methods were analyzed for decalcification time, conservation of histological structures and Hematoxylin-Eosin staining quality parameters comparatively.

Material and Methods: All joints were fixed in 10% formaldehyde solution. Then the right joints were taken to the decalcification solution prepared with 10% formic acid + 5% formaldehyde + 85% distilled water and the left joints were taken to the decalcification solution obtained by mixing 8% hydrochloric acid and 8% formic acid solutions in a 1: 1 ratio. Routine histology was performed after decalcification and the sections taken from the joints were stained with Hematoxylin - Eosin.

Results: At the end of the 14th day the left joints in the hydrochloric acid + formic acid solution and at the end of the 36th day the right joints in the formic acid + formaldehyde solution were determined to be decalcified. It was observed that the quality of staining was better in the right joints which were decalcified with formic acid + formaldehyde solution.

Conclusion: Hydrochloric acid + formic acid solution provides fast decalcification, where as formic acid + formaldehyde solution has higher staining quality.

Key Words: Decalcification, formic acid, hydrochloric acid, formaldehyde, knee joint.

P-14

OXIDATIVE STRESS PARAMETERS IN HYPERLIPIDEMIC PATIENTS

Vahide YAŞAR¹, Emine Feyza YURT², Kenan ADANÇ¹, Özcan EREL², Cemile BİÇER²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Ankara

²Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Department of Biochemistry, Ankara

Purpose: High serum lipid levels are independent risk factors for development of atherosclerosis and cardiovascular diseases. Oxidative stress in hyperlipidemia accelerates endothelial damage. Albumin, major plasma protein works as an antioxidant in plasma. During oxidative stress, we can evaluate plasma protein's thiol groups and changes in albumin as ischemia modified albumin (IMA). Uric acid is a strong predictor of coronary artery disease. We hypothesize that if uric acid, IMA levels and thiol/disulphide homeostasis change or not in hyperlipidemia patients.

Material and Method: The serum samples of the healthy subjects and hyperlipidemic patients were taken from the biochemistry laboratory in the Ankara Atatürk Training and Research Hospital. We measured IMA, uric acid and thiol/disulphide homeostasis parameters in healthy subjects and hyperlipidemic subjects.

Results: Control group (n=31) consist of 17 females and 18 males with a mean age 47,7±13,09 years, whereas diseas egroup (n=37) has 16 females and 17 males with a meanage 49,8±11,04 years. The native thiols are decreased and disulphide levels are increased significantly in hyperlipidemic patients (p=0.03 and p=0.02, respectively). There is a significant negative correlation between HDL- cholesterol and disulphide (p=0.001); HDL- cholesterol and uric acid (p=0.007). Positive correlation between triglyceride and disulphide levels (p<0.001) were found.

Conclusion: HDL- cholesterol is inversely associated with uric acid which is a predictor of mortality in cardiovascular disease. Besides, change in thiol/disulphide homeostasis and positive correlation between triglyceride and disulphide levels and negative correlations between HDL- cholesterol and disulphide & HDL- cholesterol and uric acid shows an impairment in blood protein's antioxidant status in hyperlipidemia.

Key Words: Hyperlipidemia, IMA, Thiol, disulphide, uric acid

P-14

HİPERLİPİDEMİK HASTALARDA OXİDATİF STRES PARAMETRELERİ

Vahide YAŞAR¹, Emine Feyza YURT², Kenan ADANÇ¹, Özcan EREL², Cemile BİÇER²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Ankara

²Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Department of Biochemistry, Ankara

Amaç: Yüksek serum lipit düzeyleri ateroskleroz ve kardiyovasküler hastalıkların gelişimi için bağımsız risk faktörleridir. Hiperlipidemide oksidatif stres, endotel hasarı hızlandırır. Albumin, büyük plazma proteini plazmada bir antioksidan olarak çalışır. Oksidatif stres sırasında, plazma proteininin tiyol gruplarını ve albümin içindeki değişiklikleri iskemi modifiye albümin (IMA) olarak değerlendirebiliriz. Ürik asit, koroner arter hastalığının güçlü bir göstergesidir. Hiperlipidemi hastalarında ürik asit, IMA düzeyleri ve tiyol / disülfür evreni değişip değişmediği hipotezini öne sürüyoruz.

Gereç ve Yöntem: Sağlıklı deneklerin ve hiperlipidemik hastaların serum örnekleri Ankara Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde biyokimya laboratuvarından alınmıştır. Sağlıklı bireylerde ve hiperlipidemik olgularda IMA, ürik asit ve tiyol / disülfid homeostazisi parametrelerini ölçtük.

Bulgular: Kontrol grubu (n = 31), yaş ortalaması 47,7 ± 13,09 olan 17 kadın ve 18 erkek olup, hasta grubu (n = 37), 16 kadın ve 17'si ortalama yaş 49,8'dir. ± 11,04 yıl. Hiperlipidemik hastalarda nativ tiyoller azalır ve disülfid düzeyleri anlamlı olarak artar (sırasıyla p = 0.03 ve p = 0.02). HDL-kolesterol ve disülfür arasında anlamlı negatif korelasyon vardır (p = 0.001); HDL-kolesterol ve ürik asit (p = 0.007). Trigliserit ve disülfid düzeyleri arasında pozitif korelasyon bulundu (p < 0.001).

Sonuç: HDL-kolesterol, kardiyovasküler hastalıkta mortalitenin bir göstergesi olan ürik asit ile ters ilişkilidir. Ayrıca tiyol / disülfid homeostazında değişiklik ve trigliserit ve disülfür düzeyleri arasındaki pozitif korelasyon ve HDL-kolesterol ile disülfür ve HDL-kolesterol ve ürik asit arasındaki negatif korelasyon, hiperlipidemide kan proteininin antioksidan durumundaki bozulmayı göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Hiperlipidemi, IMA, Tiyol, disülfür, ürik asit

P-15

A RARE CASE OF 11P11.2 MICRODELETION CAUSE INTELLECTUAL DISABILITY

Selin Ecer¹, Ahmet Cevdet Ceylan², Aydan Değerliyurt³, Gülay Güleç Ceylan²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Ankara Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi Tıbbi Genetik Bölümü

³Ankara Çocuk Sağlığı Hastalıkları, Hematoloji Onkoloji Eğitim Araştırma Hastanesi,
Çocuk Nörolojisi Bölümü

Chromosomal microarray analysis is a first-stage test that is used for the diagnosis of intellectual disability and global developmental delay. Chromosomal microarray analysis can detect well-known microdeletion syndromes. It also contributes to the identification of genes that are responsible for the phenotypes in the new copy number variations. In a 7-year-old female patient with dysmorphic facial findings, autism spectrum disorder (ASD), developmental delay and mental retardation, we detected a 3.7 MB deletion in 11p11.2 region in chromosomal microarray test. We observed in our literature review that the deleterious region of our patient's genome also contained the CKAP5 Cytoskeleton associated protein 5 gene which associated with OSB. The small number of 11p11.2 deletion cases have been reported in the literature. With the deletion in our patient, the function of these region genes will be better understood. Our case provide new insights into the genotype-phenotype correlations of intellectual disability and global developmental delay.

Key Words: Chromosomal microarray analysis, intellectual disability, 11p11.2 deletion, CKAP5

P-16

EVALUATION OF OXIDATIVE STRESS IN HYPOTHYROIDISM AND HYPERTHYROIDISM

Bayram Ali ÇAKMAK¹, Emine Feyza YURT², Özcan EREL², Cemile BİÇER²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Ankara

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Medical Faculty, Department of Biochemistry, Ankara

Aim: N-terminal of albumin is sensitive to free oxygen radicals and it is modified in oxidative stress. This form of albumin is called as ischemia modified albumin (IMA). Thiol/disulphide homeostasis is a dynamic process which participate in protection against oxidative stress. Thyroid hormones have various effects on metabolism. So interaction between oxidative stress and thyroid hormones in disease state was investigated in many papers. Our aim is to investigate any correlation between thiol/disulphide homeostasis, IMA and thyroid diseases.

Material and Method: Study population and control group were obtained from Ankara Atatürk Research and Training Hospital. Hyperthyroid and hypothyroid patients with laboratory results were selected. Blood samples from groups were stored at -80 °C until the assay of oxidative stress markers.

Results: 28 females and 8 males were found in control group, 19 females and 10 males were found in hypothyroid group, 31 female sand 8 males were found in hyperthyroid group. The median of the age is 38 [interquartile range(IQR) 19-57] years in control; 46 (IQR= 15,5-76,5) years in hypothyroidism and 41 (IQR=19-63) years in hyperthyroidism. Native thiol and total thiol levels are significantly different between groups (p= 0.001 and p=0.01, respectively), but disulphide levels and IMA levels are not different (p=0.20 and p=0,26; respectively).

Conclusion: According to our results thiol/ disulphide homeostasis is disturbed in hypothyroidism and hyperthyroidism.

Key Words: Hypothyroidism, Hyperthroidism, Oxidativestress, Thiol/disulphidehomeostasis, IMA

P-17

ALTERED BRAIN RESPONSE FOR FACE PERCEPTION IN SCHIZOPHRENIA

Sena Kesik¹, Gülsüm Akdeniz²

¹Ankara University, Faculty of Medicine

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Department of Biophysics and
Electroneurophysiology Laboratory

Objective: Schizophrenic patients have difficulty in facial recognition, emotional perception, and discrimination. The N₁₇₀ component of Event Related Potential (ERP) is studied on schizophrenic patients. N₁₇₀ is a negativity peaking around 170 milliseconds after stimulus onset and related to facial perception. The objective of this study is to examine N₁₇₀ responses of schizophrenic patients related to their facial perception in previous studies.

Methods: We searched the literature using keyword searching (face perception in schizophrenia) in PubMed. When face identification tasks were performed on patients with schizophrenia, N₁₇₀ amplitudes to their own faces were found significantly lower than healthy controls and it is commented as difficulty in perceiving their own faces. In the comparison of N₁₇₀ responses to emotional and neutral faces, larger N₁₇₀ amplitudes for emotional faces than neutral faces were found in healthy controls while there was no significant difference for patients between emotional and neutral faces. It is thought that to be related to introversion in patients. N₁₇₀ amplitudes of patients to faces with negative emotion specially fearful faces were lower than controls but no significant difference between patients and controls for neutral faces or faces with positive emotions. This finding is in agreement with the information that patients have partial difficulty in recognizing fearful faces.

Results: The decreased N₁₇₀ response in schizophrenia is directly related to deficient in face-specific processing.

Discussion: N₁₇₀ reflects deficiency in processing the detection of structural features of face and recognition of facial emotions in schizophrenia.

Key Words: N₁₇₀, EEG, Schizophrenia, Face Processing

P-17

ŞİZOFRENİDE YÜZ ALGISI İÇİN DEĞİŞMİŞ BEYİN YANITI

Sena Kesik¹, Gülsüm Akdeniz²

¹Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi
Biyofizik ve Elektronörofizyoloji Laboratuvarı

Amaç: Şizofreni hastalarının yüz tanıma, duyguları algılama ve ayırt etmede zorluk yaşadıkları bilinmektedir. Olaya ilişkin potansiyel (OİP) kayıtlamalarından N170 dalgası şizofreni hastalarında çalışılmaktadır. N170 dalgası, uyaran gösterildikten sonra yaklaşık 170. milisaniyede oluşan negatif piktir ve yüz algısı ile ilişkilidir. Bu çalışmadaki amaç, literatürde şizofreni hastalarındaki yüz algısına karşı değişen N170 yanıtlarını incelemektir.

Gereç-Yöntem: PubMed'de anahtar sözcük kelimesi kullanarak literatür taraması yaptık (şizofrenide yüz algısı). Şizofreni hastalarına kimlik saptamaya yönelik testler yapıldığında kendi yüzlerine karşı N170 genlikleri kontrollerden anlamlı düşük bulunmuştur ve bu durum kendi yüzlerini algılamada kısmen zorluk çektikleri şeklinde yorumlanmıştır. Duygusal ve nötral yüzlere karşı N170 yanıtları karşılaştırıldığında sağlıklı kontrollerde duygusal yüzlere karşı nötral yüzlerden yüksek N170 genlikleri bulunurken şizofreni hastalarında duygusal ve nötral yüzler arasında anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Bunun hastalardaki içedönüklükle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Hastaların negatif duygu içeren özellikle korkulu yüzler için N170 genlikleri kontrollerden düşük bulunurken pozitif duygu içeren veya nötral yüzlerde hastalarla kontroller arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bu bulgu, korkulu yüzleri tanıma hastaların kısmi zorluk çektiği bilgisiyle uyumludur.

Bulgular: Şizofrenide azalmış N170 cevabının yüze özgü algıda eksiklikle direkt ilişkili olduğunu göstermiştir.

Sonuç: N170 dalgası, şizofrenide yüzün yapısal özelliklerinin belirlenmesi ve yüz duygularının tanınması süreçlerindeki yetersizliği yansıtmaktadır.

Anahtar Kelimeler: N170, EEG, Şizofreni, YüzAlgısı

ANATOMIC ILLUSTRATIONS AT HAMSE-I ŞANIZADE IV: THE KIDNEY

Ayça Bilginoğlu¹, Sinem Akkaşoğlu², Merve Betül Çelikkaya³, Şule Ebrar Demirkol⁴, Selma Çalışkan²,
M.Mustafa Aldur⁵, Hakan Hamdı Celik⁵

¹Department of Biophysics, Faculty of Medicine, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Turkey

²Department of Anatomy, Faculty of Medicine, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Turkey

³Faculty of Medicine, English Term IV Student, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Turkey

⁴Faculty of Medicine, Turkish Term II Student, Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Turkey

⁵Department of Anatomy, Faculty of Medicine, Hacettepe University, Ankara, Turkey

Şanizade Ataullah Mehmed Efendi translated and authored numerous books on medicine, history, mathematics, literature and geography, rendering him one of the most important turning points of Ottoman-Turkish medicine on the path to modernization. Şanizade translated “Medizinisch Praktischer Unterricht für die Feld und Landwundaerzteder Österreichischen Staaten”, (Wien 1776) by Anton Baron von Stoerck (1731–1803) from its Italian translation, “Istruzione medico-pratica ad uso dei chirurgi civili e militari”, (Venezia 1778) by Bartolomeo Battisti. The translation work is the first printed modern illustrative anatomy book in Turkish “Hamse-i Şanizade”. His work Hamse-i Şanizade (also known as “Kanun-i Şanizade”), a combined printing of five books, which are “Miratü’l Ebdan fi Teşrih-i Azaü’l İnsan”, “Usülü’t Tabia”, “Miyarü’l-Etibba”, Kanunü’l Cerrahin”, “Mizarü’l Edviye”. Mir’at al-Abdan fi Tashrih-i A’dai’l-Insan was the first illustrated anatomy book printed in the Ottoman age. It consisted of 267 pages, with 131 pages of text, 80 pages of explanation for illustrations, and 56 pages of illustrations. The aim of this study is to introduce a great physicians of the late Ottoman period. In the study we will give some information about kidney.

P-19

YENİDOĞAN SEPSİSİNDE KÜLTÜR ANTİBİYOGRAMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Burcu Yalçın Bağ¹, Uğur Ergün Koyun², Elif Gökselin Özeken², Başak Alan¹, Merve Ünver³,
Nilgün Altuntaş¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Yenimahalle Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yenidoğan Ünitesi

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, İnt. Dr.

³Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem 3 Öğrencisi

Amaç: Yenidoğan sepsisi 1000 canlı doğumda 1-10 arasında görülmektedir. Yenidoğan döneminde sepsis için spesifik bir bulgu olmaması nedeni ile tanı klinik ve laboratuvar bulguların birlikte değerlendirilmesiyle konulmaktadır. Çoğu sepsis olgusunda kan kültüründe üreme elde edilememekte ve kanıtlanmış sepsis tanı olasılığı azalmaktadır. Anneye antibiyotik verilmesi, kültür için alınan kan miktarı, kan örneğindeki bakteri miktarı ya da kan örneği alınmadan önce çocuğa antibiyotik başlanmış olması gibi birçok faktör kan kültüründe üreme elde edilmesini etkilemektedir. Klinik sepsis şüphesinde kan kültürü sonucu beklenilmeden ampirik tedavinin erkenden başlanması hayat kurtarıcı olmaktadır. Ampirik başlanan antibiyotik seçiminde sık karşılaşılan etkenler göz önünde bulundurulmaktadır. Erken neonatal sepsiste en sık rastlanan etkenler GBS ve Eshericia coli (E. coli), Listeriamonocytogenes (L. monocytogenes) olduğu için ampirik tedavide Ampisilin ve Aminoglikozit kombinasyonu kullanılmaktadır. Geç neonatal sepsiste ise daha çok stafilokoklar ve gram negatif bakteriler ön plana çıkmakta ve ampirik tedavide toplumda edinilmiş (evden gelen) enfeksiyonlarda; Ampisilin (veya Penisilin G) + Aminoglikozit veya Sefotaksim, hastanede edinilmiş enfeksiyonlarda; Glikopeptit (Vankomisin ya da Teikoplanin) + Aminoglikozit ya da Seftazidim kullanılmaktadır. Etkenler toplumların gelişmişlik ve hastanelerin bakım düzeylerine göre de farklılık gösterebilmektedir.

Biz çalışmamızda yenidoğan sepsisinde üreyen mikroorganizmaları ve antibiyogram sonuçlarına göre direnç durumlarını inceleyerek ampirik tedavi seçeneklerinde bir değişim gerekliliği olup olmadığını incelemek istedik.

Materyal ve Metod: 2017-2018 yıllarında yenidoğan yoğun bakım ünitesinde sepsis tanısı ile yatırılarak tedavi edilen hastaların sonuçları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, kan kültürleri (üreme olan ya da olmayan - klinik sepsis tanısı konulan) ve antibiyogram sonuçlarına göre direnç durumları kayıt edildi. İstatistiksel inceleme SPSS 16 kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Yenidoğan yoğun bakım ünitesinde 1 yıl içerisinde 42 bebek (19 kız, 23 erkek) sepsis tanısı ile yatırılarak tedavi edildi. Bebeklerin ağırlıkları ortalama 3289±624 gr, haftaları medyan 39 (33-41 hf.) hafta olarak tesbit edildi. İki bebek dışında tüm bebekler anne sütü ile beslenmekteydi. Bebeklerin klinik ve laboratuvar incelemelerinde 5'inde İYE, 4'ünde pnömoni ve 3'ünde omfolit tesbit edildi. 42 bebeğin 18'inde (%40,4 kan kültüründe üreme saptandı. Dokuz bebeğin tanı anında klinik bulgularına ateş eşlik etmekteydi ve kan kültüründe üreme tesbit edilen ve edilmeyen bebekler arasında ateş varlığı (p=0.28), CRP pozitifliği (0.30), lökositöz veya lökopeni (p=0.17) ve trombositöz veya trombositopeni (p=0.274) sıklığı açısından istatistiksel bir fark yoktu (P=0.28). Üreme olan kan kültürlerinde %33,3 oranında en sık *S. Epidermitis*

üredi. İkinci sırada *S. Hominis* (%16.6). yer almaktaydı. Erken neonatal sepsis olarak kabul edilen olgularda ise %33.3 sıklıkla koagülaz negatif stafilokoklar üremekteydi.

Tablo 1: Yenidoğan sepsisinde kültür antibiyogramlarının değerlendirilmesi

	AK	AMC	AM	SAM	AX	IPM	LEV	NIT	TPZ	DA	FEP	E	LNZ
Direnç (%)	0	0	5,5	0	0	0	5,5	0	0	33,3	5,5	50	0
	FOX	FF	CFX	CRO	CTX	CIP	TOB	CN	MEM	CLR	SXT	TE	VA
Direnç (%)	50	0	0	0	59	11,1	0	22,2	0	22,2	5,5	27,7	0

AK=Amikasin, AMC=Amoksisilinklavulanat asit, AM=Ampisilin, SAM=Ampisilinsulbaktam, AX=Amoksilin, IPM=İmipenem, LEV=Levofloksasin, NIT=Nitrofurantoin, TPZ=Piperasilintazobaktam, FEP=Sefepim, FOX=Sefoksitin, FF=Fosfomisin, CFX=Sefuroksim, CIP=Siprofloksasin, TOB=Tobramisin, CN=Gentamisin, MEM=Meropenem, SXT=Trimetoprim sulfometaksazol, DA=Klindamisin, CLR=Klaritromisin, E=eritromisin, TE= tetramisin, LNZ=Linezolid, VA=Vankomisin

Sonuç: Sonuçlarımız en sık sepsis etkeninin gelişmiş ülkeler ile uyumlu olarak stafilokoklar olduğunu göstermiştir. Antibiyotik dirençleri göz önüne alındığında profilaktik antibiyotik seçimlerinde bir değişim gerekmemektedir. Daha büyük sayıda yapılan çalışmalara da ihtiyaç vardır.

P-20

THE EFFECTS OF VITAMIN D AND IL-6 ON MG-63 OSTEOSARCOMA CELLS

Demir E.S.¹, Özbek İpteç B.², Avcıoğlu G.², Nar D.¹, Ünver M.¹, Kozacı L.D.²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Medical Student, Ankara, TURKEY

²Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Ankara, TURKEY

Introduction: Vitamin D is a fat soluble hormone responsible for calcium, magnesium and phosphate metabolism with multiple other biological effects (1). The last decade, effects of vitamin D on inflammation and cancer have been under investigation. An association between low vitamin D levels and the risk of certain cancers' development, including colon cancer has been reported (2) and vitamin D supplements have been widely marketed for their claimed anti-cancer properties (3).

Interleukin-6 (IL-6) is a pro-inflammatory cytokine which has been shown to have roles in tumor microenvironment regulation (4) and metastasis (5).

Materials and Method: In this study, effects of vitamin D (10^{-6} - 10^{-9} M) in the presence/absence of IL-6 (50 ng/mL) were investigated on human MG-63 osteosarcoma cell line. To this aim, we looked at the proliferation capacity of osteosarcoma cells by XTT assay in cell cultures and cytotoxicity of these substances by measuring LDH activity in culture media. Protein content of the samples measured by Bradford assay.

Results: Increased concentrations of vitamin D with IL-6, decreased proliferation capacity of the cells and increased LDH concentrations in a dose dependent manner.

Discussion: Although vitamin D is considered as an anti-inflammatory mediator, in cases of chronic inflammation its effects may not be as potent as expected (6). Moreover, vitamin D protective effects on cells may even be reversed in its higher concentrations leading to cytotoxicity.